

DE TWEEDE BRIEF AAN DE THESSALONICENZEN

Een verklaring van Paulus' brief
speciaal voor jou

Ger de Koning

**ROTS
VAST**
7

De tweede brief aan de Thessalonicenzen

De tweede brief aan de
THESSALONICENZEN

**Een verklaring van Paulus' brief
speciaal voor jou**

Rotsvast 7

Ger de Koning

uitgeverij **Daniël**

Webwinkel: www.uitgeverijdaniel.nl

Bestellingen: info@uitgeverijdaniel.nl

Deze publicatie is verkrijgbaar in boekvorm in één band met de eerste brief aan de Thessalonicenzen bij Uitgeverij Daniël:

© 2021 Uitgeverij Daniël, Zwolle, NL, ISBN 978-90-79718-92-4 (paperback)

Omslagontwerp: Jan Paul Spoor

Lay-out: Jan Noordhoek

Niets uit deze uitgave mag – anders dan voor eigen gebruik – worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden d.m.v. druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van ‘Stichting Uitgeverij Daniël’ of de auteur.

Het gebruik van de Herziene Statenvertaling is in dit commentaar toegestaan onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

© Stichting HSV en Uitgeverij Jongbloed – Heerenveen. Alle rechten voorbehouden.

De bijbelteksten in deze uitgave uit Nieuwe Testament zijn ontleend aan de TELOS-vertaling. Voor gebruik van teksten uit de TELOS-vertaling is toestemming onder voorwaarde van de volgende duidelijke copyrightvermelding:

© Grace Publishing House – Rhenen. Alle rechten voorbehouden.

Inhoud

Tekstgebruik	6
Afkortingen bijbelboeken	6
Vertalingen	6
Haakjes	7
Vooraf	9
De tweede brief aan de Thessalonicenzen - Inleiding	11
2 Thessalonicenzen 1	13
Verzen 1-3 Zegenwens en dankzegging	13
Verzen 4-7 Verdrukten en verdrukkers	17
Verzen 8-12 Eeuwig verderf en verheerlijking	22
2 Thessalonicenzen 2	27
Verzen 1-4 Herkennen van de dag van de Heer	27
Verzen 5-8 De wetteloze	33
Verzen 9-12 Zij die verloren gaan	38
Verzen 13-17 Verkiezing en roeping	43
2 Thessalonicenzen 3	49
Verzen 1-5 Bidt voor ons	49
Verzen 6-10 Ongeregelde wandel	54
Verzen 11-18 De ongeregelde en afscheidsgroet	59
Andere publicaties	64

Tekstgebruik

Afkorting bijbelboeken

Oude Testament

Thora

Gn	Genesis
Ex	Exodus
Lv	Leviticus
Nm	Numeri
Dt	Deuteronomium

Historische boeken

Jz	Jozua
Ri	Richteren
Ru	Ruth
1Sm	1 Samuel
2Sm	2 Samuel
1Kn	1 Koningen
2Kn	2 Koningen
1Kr	1 Kronieken
2Kr	2 Kronieken
Ea	Ezra
Ne	Nehemia
Es	Esther

Poëtische boeken

Jb	Job
Ps	Psalmen
Sp	Spreuken
Pr	Prediker
Hl	Hooglied

Profetische boeken

Js	Jesaja
Jr	Jeremia
Kl	Klaagliederen
Ez	Ezechiël
Dn	Daniël
Hs	Hosea
Jl	Joël
Am	Amos
Ob	Obadja
Jn	Jona
Mi	Micha
Na	Nahum
Hk	Habakuk
Zf	Zefanja
Hg	Haggai
Zc	Zacharia
Ml	Maleachi

Nieuwe Testament

Mt	Mattheüs
Mk	Markus
Lk	Lukas
Jh	Johannes
Hd	Handelingen
Rm	Romeinen
1Ko	1 Korinthiërs
2Ko	2 Korinthiërs
Gl	Galaten
Ef	Efeziërs
Fp	Filippenzen
Ko	Kolossenzen
1Th	1 Thessalonicenzen
2Th	2 Thessalonicenzen
1Tm	1 Timotheüs
2Tm	2 Timotheüs
Tt	Titus
Fm	Filémon
Hb	Hebreeën
Jk	Jakobus
1Pt	1 Petrus
2Pt	2 Petrus
1Jh	1 Johannes
2Jh	2 Johannes
3Jh	3 Johannes
Jd	Judas
Op	Openbaring

Vertalingen

Alle tekstaanhalingen uit het Oude Testament komen uit de Herziene Statenvertaling (HSV).

De tekstaanhalingen uit het Nieuwe Testament komen uit de Herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd.

Haakjes

Oude Testament

In de bijbelgedeelten van het Oude Testament worden twee soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ( )

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt. De woorden tussen ronde haakjes behoren tot de grondtekst.

Vierkante haakjes [ ]

Deze haakjes staan om woorden die in de gedrukte uitgave van de Herziene Statenvertaling cursief staan. Omdat ik in dit boek de hele bijbeltekst cursief weergeef, maak ik gebruik van deze haakjes om deze woorden die cursief in de gedrukte uitgave staan te markeren. Deze haakjes geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands zijn ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken.

Nieuwe Testament

In de bijbelgedeelten van het Nieuwe Testament worden drie soorten haakjes gebruikt. Ik citeer wat hierover in het 'Voorwoord' van de TELOS-vertaling wordt gezegd:

'In de vertaling zijn drie soorten haakjes gebruikt:

Ronde haakjes ( )

Deze dienen uitsluitend om het lezen en begrijpen van de tekst te vergemakkelijken; zij geven aan dat een bepaald gedeelte een soort tussenzin vormt die de eigenlijke loop van het verhaal of het betoog enigszins onderbreekt.

Vierkante haakjes [ ]

Deze geven aan dat de ingesloten woorden niet in de grondtekst voorkomen, maar in het Nederlands moeten worden ingevoegd om de tekst begrijpelijk te maken; deze woorden moeten dus altijd gelezen worden. Met name het (bepaalde) lidwoord ontbreekt nogal eens in het Grieks, waar dat in het Nederlands wel noodzakelijk is; aangezien verschillende uitleggers van mening zijn dat het al of niet voorkomen van het lidwoord vaak van grote betekenis is, is ernaar gestreefd dit overal in de vertaling tussen haakjes te plaatsen waar het in de grondtekst ontbreekt.

Scherpe haakjes < >

Deze geven aan dat de ingesloten woorden in sommige handschriften wel en in andere niet voorkomen.'

Vooraf

Beste vriend of vriendin,

Het heeft even geduurd, maar je hebt het zevende deel uit de Rotsvast-serie in handen. Dit deel gaat over de brieven van Paulus aan *pas bekeerden* die in de havenstad Thessalonika in Macedonië woonden. Daarom denk ik dat je dit boek met bijzondere belangstelling zult lezen.

Hoewel dit boek geschreven is voor jongeren, wil dat niet zeggen dat dit boek niet voor oudere gelovigen bestemd zou zijn. Ook oudere gelovigen kunnen pas bekeerd zijn en in die zin jonge gelovigen zijn. Maar ook gelovigen die al lang met de Heer leven, zullen telkens worden aangesproken door de frisheid van het geloofsleven van de pas bekeerden in Thessalonika. Ik hoop dat ook die gelovigen door dit boek bemoedigd worden.

Mijn bedoeling met het schrijven van dit commentaar blijft onveranderd. Ik wil met jou een gedeelte uit de Bijbel lezen en bespreken, omdat het onveranderd nodig blijft dat jij de Bijbel leest en leert begrijpen. Het is zelfs zo, dat de noodzaak steeds dringender wordt. De Bijbel is het enige veilige kompas om de richting van je leven te bepalen.

De wereld om je heen heeft afgerekend met God en Zijn Zoon en Zijn Woord. In de christenheid is de Bijbel gedegradeerd tot een boek van normen en waarden, waaraan ieder zijn eigen uitleg mag verbinden. Het gezag ervan over elk terrein van het leven wordt niet alleen betwijfeld, maar geloofchend. Als jij niet het Woord van God als basis voor je leven neemt, zal je levenshuis instorten.

Om dat te voorkomen wil ik je helpen je levenshuis te bouwen op het Woord van God. Als dan de stormen van het leven komen, zal het vast staan op de rots.

Ik geef nog een paar praktische tips en verklaringen voor het gebruik van dit boek:

1. Zorg ervoor dat je een goede vertaling van de Bijbel gebruikt. In dit boek gebruik ik voor het Nieuwe Testament de zgn. herziene Voorhoeve-uitgave, ook wel TELOS-vertaling genoemd. Het is de beste vertaling van het Nieuwe Testament die ik ken. Het taalgebruik is aangepast aan deze tijd, zonder dat het tekortdoet aan de letterlijke vertaling vanuit het Grieks. Voor het Oude Testament raad ik je aan de Herziene Statenvertaling te gebruiken.
2. De bijbeltekst van het betreffende stukje uit de *tweede brief aan de Thessalonicenzen* is aan het begin van het stukje opgenomen. Toch raad ik je aan om het aangegeven gedeelte ook in je eigen Bijbel te lezen. Ook voor alle tekstverwijzingen die in het stukje staan, is het belangrijk dat je die zelf in de Bijbel opzoekt.
3. Neem je voor om op de tijd die jij daarvoor het meest geschikt acht, iets uit de Bijbel te lezen, zin of geen zin. Het gaat om voedsel voor je hart. Zonder dit geestelijk voedsel zul je geestelijk niet groeien.

Om je daarbij te helpen heb ik dit boek in negenentwintig stukjes verdeeld. Tevens heb ik met een 'V' gevolgd door het vers nummer (bijvoorbeeld V2 is *vers* 2) aangegeven om welk vers uit het hoofdstuk het gaat. Lees elke dag één stukje. Als je dat doet, heb je binnen een maand een goede indruk gekregen van twee boeiende brieven uit de Bijbel.

De hele Bijbel is een schitterend boek. Het is mijn gebed dat ook jij daar steeds meer van overtuigd zult raken.

Ik wens je Gods zegen toe!

Ger de Koning

Middelburg, nieuwe druk 2021

De tweede brief aan de Thessalonicenzen

Inleiding

Lees de brief aandachtig een keer door.

Zoals is opgemerkt in de inleiding op de eerste brief, zijn de twee brieven die Paulus aan de Thessalonicenzen schrijft, de eerste geïnspireerde brieven die hij heeft geschreven. De eerste brief is een aanvulling op wat hij hun al mondeling heeft meegedeeld. Hiermee heeft hij voorzien in wat er aan hun kennis ontbrak.

De tweede brief is niet lang na de eerste geschreven. De geadresseerden zijn nog steeds jong in het geloof en daardoor gemakkelijk te misleiden door valse leraren, vooral met betrekking tot vragen over de komst van de Heer. Tegenover het werk van de vijand verzekert Paulus hun in deze brief dat de dag van de Heer er nog niet is. Zijn tweede brief is meer corrigerend. Hij ontmaskert de dwaalleer en voorkomt dat hun geloof schipbreuk zal lijden. Valse leringen, ook die over de wederkomst van Christus, ondermijnen altijd het geloof. Daarnaast voeren dwaalleringen ook onveranderlijk tot een verkeerde praktijk.

Het centrale thema in beide brieven is de wederkomst van Christus. In de eerste brief worden vragen behandeld over de gestorven gelovigen. Paulus spreekt daar over het geheimenis van de opname van de gemeente samen met de oudtestamentische gelovigen. Eerst worden de gelovigen opgenomen in de hemel en daarna vormen zij het gezelschap van de Heer Jezus als Hij naar de aarde terugkeert. Eerst komt de Heer *voor* de Zijnen en neemt hen op van de aarde; daarna komt Hij *met* de Zijnen terug naar de aarde. Als Hij met de Zijnen verschijnt, breekt de volle dag van het duizendjarig vreedrijk aan waarover zoveel profeten hebben geschreven.

In de tweede brief worden vragen behandeld over de op aarde levende gelovigen. De aanleiding is de onrust die is ontstaan over de verdrukking die zij ondergaan. Ze hebben daarover verkeerde verklaringen gehoord. Daardoor zijn ze in onzekerheid gebracht. Ze hebben namelijk gehoord dat verdrukkingen horen bij de dag van de Heer, iets wat op zichzelf terecht is. Maar de valse leraren maken hiervan misbruik en zeggen: 'Onze verdrukkingen zijn het bewijs dat de dag van de Heer aangebroken is.' In deze tweede brief gaat Paulus uitleggen hoe het met die dag zit. Omdat dit onderwerp van belang is voor de gelovigen van de gemeente van alle tijden, heeft God ervoor gezorgd dat deze brief in de Bijbel is opgenomen.

Het zojuist genoemde hoofdthema van de brief neemt de centrale plaats in. Daarnaast gaat Paulus ook in op de kwalijke praktijk van sommigen die niet willen werken voor hun levensonderhoud. Zulke gelovigen werpen een smaad op het christelijk getuigenis dat de Thessalonicenzen willen vormen. Dit gedrag moet worden gecorrigeerd. Daarvoor geeft Paulus aanwijzingen. Hij opent en sluit zijn brief met een zegenwens.

2 Thessalonicenzen 1:1-3

Zegenwens en dankzegging

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Paulus, Silvánus en Timotheüs aan de gemeente van [de] Thessalonicenzen in God onze Vader en in [de] Heer Jezus Christus: 2 genade zij u en vrede van God <onze> Vader en van [de] Heer Jezus Christus. 3 Wij behoren God altijd te danken voor u, broeders, zoals het betaamt, omdat uw geloof zich zeer vermeerderd en de liefde van ieder van u allen tot elkaar toeneemt, ...

V1. Van de aanhef is *vers 1* nagenoeg gelijk aan de aanhef van de eerste brief (*1Th 1:1*). *Vers 2* staat alleen in de aanhef van deze tweede brief. Hoewel Paulus, Silas en Timotheüs als afzenders worden genoemd, is Paulus toch wel de hoofdschrijver. Dat blijkt duidelijk uit zijn groet aan het einde van de brief (*2Th 3:17*). Hij stelt zich niet als apostel voor. Dat heeft dezelfde reden als in zijn eerste brief. Het accent ligt meer op bemoediging en liefdevol vertrouwen dan op vermaning.

De brief is niet gericht aan de gemeente *in Thessalonika*, maar “aan de gemeente van [de] Thessalonicenzen”. Hierdoor valt de nadruk op de gelovigen die samen de gemeente in die plaats vormen. Voor deze jonge gelovigen is dat een grote bemoediging. Die bemoediging krijgt een onderstreping door de toevoeging dat zij worden gezien “in God onze Vader en in [de] Heer Jezus Christus”. Hier is een klein verschil met de eerste brief. Het woord ‘in’ staat hier zowel voor ‘God onze Vader’ als voor ‘de Heer Jezus Christus’. Hierdoor komen beide Personen van de Godheid in hun volle betekenis voor de aandacht te staan.

Bij ‘in God onze Vader’ mag je als jonge gelovige denken aan de bijzondere sfeer en relatie waarin je als christen bent ingevoerd. Door

je wedergeboorte ben je een kind van God. Op hetzelfde moment van je wedergeboorte heeft de Vader je als zoon aangenomen. Dat is het geweldige gevolg van je bekering als het gaat om je verhouding tot God de Vader, terwijl het woord “in” de innigst mogelijke verbondenheid aangeeft.

Je bent ook ‘in de Heer Jezus Christus’. Hierbij mag je als jonge gelovige denken aan Hem Die de *Heer* van je leven is geworden, maar Die ook heerschappij heeft over alle dingen. Hij is ook *Jezus*, de Mens Die op aarde geleefd heeft en daardoor uit ervaring weet wat jij doormaakt. Tevens is Hij *Christus*, dat is Gods Gezalfde. In Hem ben jij met alle geestelijke zegening gezegend. Is het niet geweldig je dit te realiseren?

V2. De apostel wenst de gelovigen vervolgens niet roem, rijkdom, geluk en dergelijke toe, maar “*genade*” en “*vrede*”. En helemaal in de lijn met het voorgaande verbindt hij zijn wens weer met de beide Goddelijke Personen. De Thessalonicenzen mogen zich geborgen weten in deze beide Personen. Zij mogen ook weten dat beide Personen de bron zijn van de genade en vrede voor het leven op aarde.

Eerst genade en dan vrede. Als je eraan denkt dat Gods genade in alles heeft voorzien en zal voorzien, zul je met de vrede van God in je hart je weg kunnen gaan. Dat wordt jou toegewenst, samen met hen met wie jij een plaatselijke gemeente vormt. Ook om gemeente te kunnen zijn zoals God het heeft bedoeld, zijn genade en vrede meer dan ooit nodig.

V3. Na zijn zegenwens laat Paulus hun weten dat hij voor hen dankt. Daar heeft hij ook redenen voor. Die redenen zijn hun “*geloof*” en hun “*liefde*”. Die zijn zo sterk en overvloedig bij hen aanwezig, dat hij niet anders kan doen dan God ervoor danken. Dit zegt iets van het geloofsleven van de Thessalonicenzen, en ook van het hart van de apostel. Je moet zelf dicht bij de Heer leven om geloof en liefde bij anderen op te merken. Als je dat dan opmerkt, kan het niet anders of je hart zal zich tot God richten om Hem daarvoor te danken.

Je bent het als het ware verschuldigd, want wat je waarneemt, is het werk van God in het leven van gelovigen. God is bezig Zichzelf in hen te openbaren. Het is een grote bemoediging voor jou dat God je dat laat zien, je daarvan deelgenoot maakt. Je geniet van iets waarvan God geniet. Dat is gemeenschap met God. We mogen de Heer wel vragen ons meer oog te geven voor wat Hij in gelovigen werkt.

Hun geloof "*vermeerdert*" zich, dat wil zeggen dat ze toenemen in vertrouwen op God. De vijand wil door verdrukking bewerken dat de gelovige zijn vertrouwen in God opzegt. Dat lukt hem bij de Thessalonicenzen niet. De verdrukking drijft hen juist meer naar God toe. Het lukt de vijand ook niet om de gelovigen uit elkaar te drijven. Door verdrukking wil hij proberen dat ieder alleen met zijn eigen nood bezig is en niet meer aan het helpen van anderen toekomt. Als het vertrouwen op God vermeerdert, neemt ook "*de liefde van ieder van u allen tot elkaar*" toe. Zo werkt dat in de gemeente.

Je ziet dat de apostel oog heeft voor hun geestelijke groei. In zijn eerste brief heeft hij de wens geuit dat zij in de liefde voor elkaar toenemen (1Th 3:12). Hij heeft hen ook vermaand om toe te nemen in het behagen van God en overvloediger te zijn in hun liefde voor elkaar (1Th 4:1,10). Hier komt hij erop terug en zegt hij dat hij God dankt voor het antwoord op zijn gebed en het resultaat van zijn vermaning.

In de woorden "*ieder van u allen tot elkaar*" komt sterk tot uiting dat ieder persoonlijk wordt aangesproken, terwijl ze ook samen een geheel vormen. Dit geheel kan alleen goed functioneren als ieder lid zich voor de ander inzet. Deze wederkerigheid is belangrijk. In een plaatselijke gemeente hebben we elkaar nodig. De een kan niet zonder de ander. Als de liefde van ieder van het geheel naar ieder ander lid uitgaat, zal het geheel een sterke formatie worden, waardoor de Heer Jezus zichtbaar wordt. Liefde is overigens niet 'lief doen'. Echte liefde zal tot vermaning overgaan als er dingen gebeuren of dreigen te gebeuren die Gods werk aanvallen.

Als je *vers 3* vergelijkt met het derde vers van *1 Thessalonicenzen 1 (1Th 1:3)*, valt het op dat de hoop, die daar samen met geloof en liefde wordt genoemd, hier niet wordt vermeld. Zou dat betekenen dat het uitzien naar de komst van de Heer Jezus wat was verflauwd? Dat zou best eens kunnen, want ze zijn juist op het punt van de toekomstverwachting in onzekerheid geraakt. Ze weten het allemaal niet meer zo goed. Daarom is deze brief ook zo belangrijk. Je krijgt weer helder voor ogen waarop je moet letten als het gaat om de komst van de Heer.

Bedenk bij alles wel, dat het kennen van de feiten en inzicht in de volgorde van de gebeurtenissen alleen een goede uitwerking in je geloofsleven hebben als het jou alleen om Christus gaat.

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 1:1-3.

Verwerking:

Wat maakt deze brief voor jou belangrijk?

2 Thessalonicenzen 1:4-7

Verdrukten en verdrukkers

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

..., 4 zodat wij zelf in u roemen in de gemeenten van God over uw volharding en geloof onder al uw vervolgingen en verdrukkingen die u verdraagt; 5 een bewijs van het rechtvaardig oordeel van God, dat u het koninkrijk van God waard geacht wordt, waarvoor u ook lijdt; 6 daar het rechtvaardig is bij God, aan hen die u verdrukken, verdrukking te vergelden, 7 en aan u die verdrukt wordt, rust met ons bij de openbaring van de Heer Jezus van [de] hemel met [de] engelen van Zijn kracht, in vlammend vuur, ...

V4. Het moet de Thessalonicenzen goed hebben gedaan dat Paulus in hen een aanleiding ziet om over hen te roemen in andere gemeenten van God. Ze lopen niet zelf te koop met hun geweldige inzet voor de Heer. Dat zou ook ongepast zijn (*Sp 27:2*). Ze zullen hun eigen zwakheid gekend hebben. Misschien ken jij ook wel van die mensen die de mond vol hebben over hun geweldige leven met de Heer. Ze hangen indrukwekkende verhalen op over hun geestelijke gezindheid en de bijzondere dingen die de Heer hun laat zien. Het is pure hoogmoed.

Paulus wil de gelovigen bemoedigen en niet vleien (*1Th 2:5*). Het is goed om gelovigen te bemoedigen die het zwaar te verduren hebben – en dat is wel het geval bij de Thessalonicenzen. De Thessalonicenzen worden vervolgd en verdrukt. Bij “*vervolgingen*” moet je eraan denken dat de vervolgd worden opgejaagd, dat hun geen plaats van rust wordt gegund. “*Verdrukkingen*” is het lichamelijke en geestelijke lijden dat zij van hun vervolgers ondervinden. Op het moment dat Paulus dit schrijft, ondergaan zij dit lijden. Je ziet dat aan het woord “*verdraagt*”. Dat staat in de tegenwoordige tijd.

Als ik probeer hierover iets te zeggen, voel ik me klein en daarvoor eigenlijk onbekwaam. Ik leef in een werelddeel waar dit (nog?) niet wordt gevonden. Wat weet ik van vervolging en verdrukking? Paulus weet wel waarover hij spreekt (1Ko 4:12). Hij kan naast hen gaan staan als een “broeder en mededeelgenoot in de verdrukking” (Op 1:9). Toch zullen ook wij verdrukking ondervinden als wij echt voor de Heer willen leven (2Tm 3:12).

Hij kan spreken over hun “volharding en geloof”. Deze twee horen bij elkaar. Aan de ene kant is ‘volharding’ het gevolg van beproefdheid van het geloof (Jk 1:3). Aan de andere kant is ‘geloof’ nodig om te volharden. Deze combinatie kom je ook tegen in Openbaring 13 (Op 13:10). Daar gaat het ook om een tijd waarin het geloof zwaar op de proef wordt gesteld vanwege vervolgingen.

De roem over hun volharding en geloof komt door deze brief ook in de gemeenten van God die er vandaag zijn. De volharding en het geloof van de Thessalonicenzen zijn daardoor nog steeds een stimulans voor jou en mij en voor de plaatselijke gemeente waar we ons bevinden. Je ziet dat het mogelijk is om staande te blijven, ook al ben je misschien nog jong in het geloof.

Hoewel we niet te maken hebben met het soort heftige vervolging waaraan de Thessalonicenzen blootstonden, is het toch goed en belangrijk om te weten waarom God toelaat dat Zijn kinderen worden vervolgd. Er zijn namelijk verkeerde conclusies mogelijk die het geloofsleven ernstig schade berokkenen. Je hebt misschien wel eens gehoord – mogelijk heb je het zelf wel eens gedacht – dat iemand die iets erg overkomt, wel gezondigd moet hebben en daarom dat erge als Gods straf daarover krijgt.

In zulke gevallen is er toch wel een verkeerd beeld van de manier waarop God met Zijn kinderen omgaat. Dat is het beeld dat de vrienden van Job hebben als ze zijn lijden zien. Zij menen dat zijn lijden het gevolg is van zonden die hij moet hebben gedaan. Aan het einde van het boek *Job* kun je lezen hoe God hun opvattingen

beoordeelt (*Jb 42:7-8*). Ik wil hiermee niet zeggen dat lijden nooit het gevolg van een gedane zonde kán zijn. Ik wil alleen zeggen dat het ons niet toekomt de oorzaak te verklaren van het lijden dat over iemand komt.

V5. Het lijden dat de Thessalonicenzen ondergaan, is het tegendeel van Gods boosheid. Het is juist een bewijs van Gods welgevallen in hen. Hij acht hen Zijn koninkrijk "*waard*". Het koninkrijk is als het ware de beloning voor hen die in trouw God dienen in een tijd dat van Zijn koninkrijk in openbare heerlijkheid nog niets te zien is.

Het lijden is Gods eerbetoon aan hen. De verdrukkingen zijn het bewijs dat God aan hun kant staat. Anders zou de satan het helemaal niet de moeite waard vinden hen te vervolgen. Vervolging hoort juist bij het ingaan in het koninkrijk (*Hd 14:22*). Het is altijd: eerst lijden en daarna heerlijkheid (*Lk 24:26; 1Pt 1:11*).

V6. Nu Paulus de werkelijke betekenis van de verdrukking heeft uitgelegd, wijst hij op het grote verschil tussen de verdrukten en verdrukkers nu en straks bij de komst van de Heer Jezus. God oordeelt rechtvaardig. Dat ziet zowel op het feit dat bij Hem geen aanzien des persoons is als op het feit dat Hij op een volmaakt rechtvaardige wijze het onderscheid ziet tussen de verdrukten en de verdrukkers. Hij kent volmaakt ieders omstandigheden en verantwoordelijkheid.

Het lijkt erop dat de verdrukkers ongehinderd hun gang kunnen gaan. Als je maar niet denkt dat God dit ontgaat. Wanneer Hij de zaak in handen neemt, zal Hij verdrukking vergelden aan hen die Zijn kinderen hebben verdrukt. Dat betekent dat de dag van de Heer nog niet aangebroken kan zijn. Denk je dat er nog sprake kan zijn van mensen die Gods kinderen kwaad doen als God Zijn rechten laat gelden? Zolang goddelozen de overhand hebben, kan er geen sprake zijn van de dag van de Heer.

V7. Wanneer de Heer Jezus geopenbaard wordt, wanneer Hij verschijnt, met in Zijn gezelschap "*de engelen van Zijn kracht*", zullen de rollen omgedraaid zijn. De verdrukkers krijgen de straf die bij hun

daden past en de verdrukten krijgen rust. Die rust breekt aan wanneer de Heer Jezus alle tegenstand heeft neergeslagen. 'De engelen van Zijn kracht' vergroten de majesteit van Zijn optreden. Het zijn engelen door wie Hij Zijn kracht uitoefent (*Ps 103:20*).

Iedere verdrukker zal verbleken bij die aanblik. Iedere verdrukte zal opgelucht ademhalen. Dan zijn vervolgingen en verdrukkingen voorbij, zonder dat de kans op herhaling bestaat. Voor de vervolgte en verdrukte gelovige begint een rust die nooit meer verstoord zal worden. Dat komt omdat die rust verankerd ligt in en verzekerd wordt door de Heer Jezus.

Paulus zag ernaar uit om die rust samen met zijn verdrukte geliefden in Thessalonika te genieten. Hij en zij en alle ontslapen gelovigen zijn de rust ingegaan. Dat zal ook het geval zijn met ons als de Heer komt voor de gemeente. Daarover heeft Paulus in zijn eerste brief aan hen geschreven (*1Th 4:15-17*).

In een soort tussenzin heeft Paulus de Thessalonicenzen gewezen op de rust die voor hen en hem in het verschiet ligt. Nu gaat hij verder met wat de komst van de Heer Jezus voor de verdrukken zal betekenen. Dat is zijn eigenlijke onderwerp, want de Thessalonicenzen vragen zich af hoe ze de verdrukking die ze ondergaan, moeten zien. Door dwalingen die onder hen circuleren, heeft de gedachte postgevat dat de dag van de Heer is aangebroken. Die dag gaat immers met verdrukking en benauwdheid gepaard? En dat ondervinden ze toch aan den lijve?

Wel, zegt Paulus, als de Heer Jezus komt, zal dat zeker met verdrukking en benauwdheid gepaard gaan, maar niet voor jullie! De openbaring van de Heer Jezus zal een verschrikking betekenen voor hen die jullie nu vervolgen. Het "vlammend vuur" dat Hem begeleidt, is niet voor jullie bestemd, maar voor jullie vervolgers en verdrukken. Het vuur is het instrument van Zijn oordeel (*Lv 10:2; Ps 97:3*). Zijn verterend vuur zal hen als Zijn wraak treffen. Hij heeft beloofd dat Hij dat zal doen, toen Hij zei jezelf niet te wreken (*Rm*

12:19). Laat het ook voor jou een aansporing zijn om kwaad dat je wordt aangedaan niet te wreken.

Je leest in het Oude Testament dat *“de HEERE zal komen in vuur”* (Js 66:15). Hier lees je dat van de Heer Jezus. Het is weer een bewijs dat de Heer Jezus Dezelfde is als de HEERE, *Jahweh*, in het Oude Testament. Het laat tevens zien dat God, Die een verterend vuur is (Hb 12:29), Zijn oordeel uitoefent door Zijn Zoon (Hd 17:31; Jh 5:27).

Toen de Heer Jezus de eerste keer op aarde verscheen, was dat als een hulpeloze Baby. Hij werd ook niet vergezeld door een indrukwekkend leger. Ja, er was bij Zijn geboorte wel een menigte engelen aanwezig, maar die stond niet met getrokken zwaard om het Kind te beschermen. De engelen deden iets anders: zij prezen God (Lk 2:13-14). Als de Heer Jezus voor de tweede keer op aarde verschijnt, zal er niets van zwakheid en kwetsbaarheid te zien zijn. Integendeel. De kribbe is veranderd in vlamvend vuur. De engelenmenigte die God looft, is veranderd in een leger dat wraak komt brengen.

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 1:4-7.

Verwerking:

Hoe ervaar jij ‘het rechtvaardig oordeel van God’?

2 Thessalonicenzen 1:8-12

Eeuwig verderf en verheerlijking

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

..., 8 als Hij wraak brengt over hen die God niet kennen en over hen die het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen. 9 Zij zullen als straf lijden [het] eeuwig verderf, [verwijderd] van [het] aangezicht van de Heer en van de heerlijkheid van Zijn sterkte, 10 wanneer Hij komt om op die dag verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die hebben geloofd; want ons getuigenis aan u is geloofd geworden. 11 Daarom bidden wij ook altijd voor u, dat onze God u de roeping waard acht en alle welbehagen van Zijn goedheid en [het] werk van [het] geloof in kracht vervult, 12 opdat de Naam van onze Heer Jezus verheerlijkt wordt in u en u in Hem, naar de genade van onze God en van [de] Heer Jezus Christus.

V8. De Heer Jezus komt bij Zijn tweede komst niet naar de aarde om het verlorene te zoeken en te behouden. Daarvoor kwam Hij de eerste keer (Lk 19:10). En zo mag Hij nu nog steeds worden voorgesteld aan de zondaars om je heen. Als Hij de tweede keer komt, is dat om wraak te brengen. En zo moet Hij óók voorgesteld worden.

De voorwerpen van Zijn wraak vallen in twee groepen uiteen. Het herhaalde “over hen” geeft aan dat het over twee categorieën gaat. Van de ene groep wordt gezegd dat zij “God niet kennen”. Van de andere groep wordt gezegd dat zij “het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen”. De aanduiding van elk van beide groepen geeft tegelijk de reden aan waarom de wraak over hen komt. De eerste reden is algemeen en geldt voor iedere zondaar. De tweede reden betreft een speciale categorie zondaars en wel hen tot wie het evangelie is gekomen, maar die het hebben verworpen. De wraak komt over de *ongelovigen* en de *ongehoorzamen*.

Het niet kennen van God is een schuldige onbekendheid met God. Al heeft niemand hun iets over God verteld, dan zouden zij toch uit de natuur hebben kunnen zien dat er een Schepper is (*Rm 1:18-20*). Maar dat willen ze niet. Ze *willen* Hem niet kennen. Ze willen niets met God te maken hebben. De voornaamste reden voor de straf die zij zullen lijden, is hun ontkenning van God. Daardoor gaan ze zich te buiten aan allerlei vormen van geweld, leugen en verderf, en vervolgen en verdrukken zij de gelovigen.

Met het uitspreken van dit oordeel sluit Paulus aan op de roep van de Godvrezende gelovige in het Oude Testament (*Ps 79:6; Jr 10:25*). Niet dat Paulus er zelf om vraagt, maar dit brengen van wraak door de Heer Jezus zal beantwoorden aan de verlangens van de Godvrezende verdrukten die zullen leven na de opname van de gemeente.

De tweede groep mensen heeft een nog grotere verantwoordelijkheid. God heeft hun het evangelie aangeboden met het dringende verzoek het aan te nemen, maar ze hebben geweigerd ernaar te luisteren. Het evangelie geloven is een opdracht (*Rm 10:16; 1Pt 4:17*). Daarom wordt er gesproken over “*geloofsgehoorzaamheid*” (*Rm 1:5; 16:26*). Niet geloven is ongehoorzaamheid en wel een fatale ongehoorzaamheid. In het evangelie is namelijk de Zoon van God aan hen voorgesteld. Hem ongehoorzaam zijn betekent Gods toorn deelachtig zijn (*Jh 3:36*).

Je beluistert de grote liefde van de apostel voor de Heer Jezus als hij schrijft over “*onze Heer Jezus*”. Het doet hem pijn dat Hij zo wordt afgewezen. Hoewel hij veel vrucht op zijn werk heeft mogen zien, heeft hij ook vaak moeten meemaken dat de Heer Jezus hooghartig en minachtend werd afgewezen. Hij heeft de haat tegen die Naam ondervonden. Hij heeft veel voor die Naam geleden (*Hd 9:16*). Hij weet dat alles wat hem is aangedaan, gericht was tegen de Heer Jezus. Maar de haters en verachters zullen hun vergelding niet ontgaan.

V9. Hoewel de twee groepen verschillend zijn in hun afwijzing van God, ondergaan ze hetzelfde vreselijke lot. De straf voor beide groepen is het *"eeuwig verderf"*. Dit is de enig gepaste, volstrekt rechtvaardige straf die volkomen in overeenstemming is met de schuld die iemand heeft. *"Eeuwig"* staat tegenover tijdelijk en wil zeggen zonder einde, altijd durend. *"Verderf"* betekent niet vernietiging of ophouden te bestaan, maar het einde van de zin van het bestaan. Als iets verdorven is, kan het niet meer gebruikt worden en wordt het weggeworpen.

Het verderfelijke ligt erin dat men verwijderd is van de Heer. Allen die worden weggeworpen, komen terecht in *"de buitenste duisternis"* (Mt 8:12; 22:13; 25:30). De Heer is de bron van alle licht, leven en zegen. Voor eeuwig buiten die bron te zijn zal een ongekende pijniging betekenen in duisternis, dood en vervloeking. De mens is geschapen om met God in verbinding te staan. Als eenmaal alle verbinding is verbroken, is de mens volkomen verloren. Wat een contrast met het zien van Gods aangezicht, wat de hoogste vreugde van de gelovige is (Ps 17:15; Op 22:4).

Voor de ongelovigen houdt de heerlijkheid van Christus verschrikking in (Js 2:10,19,21). Wanneer de Heer Jezus in Zijn majesteit komt, zullen ze erdoor verwijderd worden. Verder zullen ze niets zien van de uiterlijke en zichtbare tentoonspreiding van de heerlijkheid van Zijn sterkte die overal op aarde waarneembaar zal zijn wanneer Hij zal regeren. Je krijgt daarvan al een indruk in de verheerlijking op de berg (Mt 17:2; 2Pt 1:16-18).

V10. De vreselijke dag voor de onbekeerden is de grote dag voor de gelovigen. Zij zijn *"Zijn heiligen"*, de voor Hem afzonderden. *"In"* (niet: door) hen zal Hij *"verheerlijkt ... worden"*, dat wil zeggen in het verheerlijkte lichaam dat ze hebben en waarin ze Hem dan gelijk zijn.

Hij zal ook *"bewonderd ... worden in hen die hebben geloofd"*. Dat doet terugdenken aan de tijd dat ze op aarde waren en toen in geloofs-

vertrouwen op Hem hun weg gingen. Dat leverde hun toen onbegrip en spot op, zelfs vervolging en de marteldood. Dan zal duidelijk worden op Wie zij, dwars door alles heen, hebben vertrouwd en aan Wie zij zich hebben vastgehouden.

Wat zij toen aan geloofskracht hebben tentoongespreid, zal dan openlijk gezien worden in hun verbinding met Hem. Dan zal er bewondering zijn voor Hem Die zoveel aantrekkingskracht had voor de verachten van toen, dat zij toen alles voor Hem wilden verdragen.

Het getuigenis dat de apostel in Thessalonika heeft gegeven, is door hen geloofd, terwijl veel van hun stadsgenoten het hebben afgewezen. Omdat zij het hebben geloofd, zullen ze aan die geweldige dag van de Heer deelhebben, terwijl over hun stadsgenoten een zo vreselijk oordeel zal komen. Zie jij waar je door het geloof deel aan hebt gekregen en waaraan je zult ontkomen? Is dat geen grote genade?

V11. Maar er is nog een weg te gaan. Je bent er nog niet. Die tijd is nog niet aangebroken. Daarom het gebed van de apostel. Zijn gebed is dat zij hun “*roeping*” – om bij te dragen aan de heerlijkheid van de Heer Jezus in die dag – “*waard*” zullen zijn. Daartoe zullen ze trouw de weg tot het einde toe moeten gaan, met inzet van al hun kracht.

Let erop dat het er niet om gaat dat je waardig *gemaakt* moet worden. Je *bent* het. Maar dan mag er ook van je worden verwacht dat je aan je waardigheid beantwoordt. Dat doe je door vol te houden tot het einde. Als je naar dat einde kijkt, is dat dan niet alle moeite waard?

Mogelijk overvalt je nu een gevoel van zwakheid, misschien zelfs van machteloosheid. Dan houdt Paulus je ook de andere kant voor, Gods kant, wat *Hij* doet. Je hoeft niet op eigen kracht het einde te halen. Hij werkt in jou het verlangen om het goede te doen. Ook geeft Hij kracht aan jouw geloof, zodat je werken van geloof zult doen. Hij zorgt ervoor dat je op Hem blijft vertrouwen tot het einde toe (*vgl. Lk 22:32*).

V12. Met Zijn werk in jou is de eer van Zijn Zoon gemoeid. Als jij zo leeft, zal de Naam van de Heer Jezus *nu al* in jou verheerlijkt worden

en jij zult in Hem verheerlijkt worden. Je zult een heerlijkheid uitstralen die niet de jouwe, maar de Zijne is (vgl. Jh 17:22-23).

Dat heb je allemaal niet te danken aan jezelf. Niets anders dan “*de genade van onze God en van [de] Heer Jezus*” brengt zoiets tot stand.

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 1:8-12.

Verwerking:

Bid dat God jou en anderen (noem ze met name) de roeping waard mag achten. Geef Hem de ruimte om Zijn werk in jou en in die anderen te doen. Bedenk dat het gaat om de verheerlijking van de Naam van de Heer Jezus in jouw en hun leven.

2 Thessalonicenzen 2:1-4

Herkennen van de dag van de Heer

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Wij vragen u echter, broeders, in verband met de komst van onze Heer Jezus Christus en onze bijeenvergadering tot Hem, 2 dat u niet [zo] snel in uw denken geschokt of verschrikt wordt, noch door geest, noch door woord, noch door brief als van ons, alsof de dag van de Heer al aangebroken zou zijn. 3 Laat niet iemand u op enigerlei wijze bedriegen, want [die komt niet] als niet eerst de afoal gekomen is en de mens van de zonde geopenbaard is, de zoon van het verderf, 4 die zich verzet en zich verheft tegen al wat God heet of een voorwerp van verering is, zodat hij in de tempel van God gaat zitten en zichzelf vertoont dat hij God is.

Zoals in de inleiding al is gezegd, ligt in deze tweede brief de nadruk op correctie. Dat is nodig omdat de vijand probeert het leven van de gelovigen te verlammen. Daarvoor maakt hij gebruik van dwaalleringen. Voor de introductie van die dwaalleringen wil hij door vervolgingen en verdrukkingen het juiste klimaat scheppen.

De verdrukkingen heb je gezien in 2 *Thessalonicenzen 1*. Paulus heeft duidelijk gemaakt hoe je die moet zien en hij heeft de gelovigen bemoedigd met zijn onderwijs daarover. De dwalingen krijg je in dit hoofdstuk voor de aandacht, hoe de verleider en misleider met een valse boodschap de gelovigen wil bedriegen over de toekomst. Paulus maakt duidelijk hoe je die moet zien. Overigens zie je in de beide hoofdstukken de twee verschijningsvormen van de vijand: in 2 *Thessalonicenzen 1* 'de brullende leeuw' (1Pt 5:8) en in 2 *Thessalonicenzen 2* 'de engel van het licht' (2Ko 11:14).

De dwaallering bestaat uit de list van de vijand om de Thessalonicenzen wijs te maken dat de dag van de Heer al aangebroken is. De vijand heeft zelfs het gerucht laten verbreiden dat Paulus dat

zelf ook gelooft en leert. Nu moet je zien hoe Paulus deze dwaling gaat bestrijden en ontcrachten door daar tegenover de waarheid te plaatsen.

V1. Hij vaardigt geen bevel uit. Nog minder begint hij hun zware verwijten te maken dat ze zo dom zijn om de vijand opening te geven voor zijn dwalingen. Nee, hij begint met hun iets te *"vragen"*. Daarmee wil hij hen ertoe brengen na te denken over wat hij gaat zeggen en wat het hoofdthema van zijn brief zal zijn. Vervolgens gaat hij in hun midden staan, en niet boven hen, door hen weer met het vertrouwde en vertrouwelijke *"broeders"* aan te spreken.

Zijn uitgangspunt voor het weerleggen van de dwaling en het voorstellen van de waarheid is de komst van de Heer Jezus voor de Zijnen. Dat bedoelt hij met *"in verband met"*. Hij zegt daarmee: 'Om jullie duidelijk te maken hoe het zit met de dag van de Heer, wil ik jullie nog even herinneren aan de opname van de gelovigen.' Hij zegt hiermee als het ware tegen hen: 'Ik heb jullie toch verteld dat de Heer Jezus eerst voor de Zijnen komt en dat wij Hem tegemoet gaan in de lucht om tot Hem bijeenvergaderd te worden (1Th 4:15-17)? Jullie, die bij Hem horen, zijn nog op aarde. Hoe kan de dag van de Heer nu aangebroken zijn, terwijl de gemeente nog op aarde is? De komst van de Heer Jezus voor de Zijnen moet nog steeds plaatsvinden. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat de dag van de Heer al aangebroken zou zijn.'

V2. Laat je niets wijsmaken. Het is de vijand erom te doen om jou, en ieder kind van God, ervan af te houden je zekere en vaste blik te richten op de persoonlijke komst van de Heer Jezus in de lucht om de Zijnen tot Zich te nemen. Hij gebruikt daarvoor allerlei bedriegelijke en trucs. Hij valt je aan in je denken, je verstand, je vermogen om dingen te beoordelen. Je moet je niet zo snel op het verkeerde been laten zetten.

Denk na over wat je hoort of ziet en beoordeel de dingen aan de hand van het Woord van God. Dan zul je niet zo snel geschokt wor-

den door bepaalde gebeurtenissen die door valse leraren worden uitgelegd als Gods handelen. Je zult ook niet zo snel verward en opgewonden raken door hun fraaie verklaringen.

Ze beweren een of andere boodschap door inspiratie te hebben ontvangen. Maar het is onmogelijk dat hier Gods Geest aan het werk is. Gods Geest is altijd in overeenstemming met Gods Woord. Daarom moeten de geesten beproefd worden aan de hand van Gods Woord (1Jh 4:1). Laat je niet overrompelen door hun zogenaamde 'geestelijke' contacten. Laat je ook niet inpakken door hun overtuigend klinkende redeneringen. Toets wat ze zeggen aan Gods Woord.

Zelfs al zouden ze met een brief aankomen, een document waarvan ze beweren dat het afkomstig is van een autoriteit op het gebied van godsdienstige vraagstukken, raak er niet door in de war. Het maakt de satan niet uit welk middel hij gebruikt, als het maar effectief is. Als de Thessalonicenzen maar zouden denken dat de dag van de Heer al aangebroken zou zijn.

Een verkeerde vertaling is: 'Alsof de dag van Christus *aanstaande* ware' (Statenvertaling). Dat zou geen dwaling betekenen, want die dag *is* inderdaad aanstaande. Maar de dwaling die ingang tracht te krijgen of al heeft gevonden, is juist dat die dag *nu al* aangebroken zou zijn. Het bewijs daarvan, zo beweren de misleiders, zijn de vervolgingen die de Thessalonicenzen ondervinden. Die dag gaat immers met verdrukking gepaard? Het lijden dat zij ondergaan, lijkt te bevestigen wat de misleiders beweren. Staat er niet geschreven dat die dag een dag van angst en benauwdheid zal zijn?

V3. Er zijn twee argumenten om de dwaling, dat de dag van de Heer al aangebroken zou zijn, te ontzenuwen. Het eerste argument heb je net gekregen: de gelovigen zijn nog niet verenigd met de Heer, want pas daarna komt Hij met hen naar de aarde. Het tweede argument is dat de wetteloze (*vers 8*) nog niet is geopenbaard en daarom kan het oordeel nog niet worden uitgeoefend.

Dit tweede argument gaat Paulus uitwerken. Als je dat gaat begrijpen en vasthoudt, zal de vijand je hierover op geen enkele manier meer in de war kunnen brengen. Het eerste waarop Paulus wijst, is “*de afval*”, dat is het geestelijk klimaat dat zal heersen nadat de gelovigen zijn opgenomen. ‘De afval’ is de openlijke loochening van iets dat eerst werd beleden. Het gaat hier om de afval van het christendom als de enige godsdienst waarin God Zich als Vader, Zoon en Heilige Geest heeft bekendgemaakt. Het is de radicale ontkenning dat er een Opperwezen bestaat, Iemand Die boven de mens staat, aan Wie de mens zich moet onderwerpen. De afval betekent dat de mens zich het absolute gezag aanmatigt in de wereld en in het heelal.

Om een misverstand te voorkomen is het goed dat je weet dat ‘de afval’ niet de afval van de gelovige, de wedergeboren christen, is. De gelovige kan niet afvallen. De Heer Jezus geeft daarvoor de zekerheid (*Jh 10:27-29*). Wel kunnen sommigen in de tijd waarin we nu leven, “*de latere tijden*”, “*van het geloof ... afvallen*” (*1Tm 4:1*). Dat betreft dan mensen die ogenschijnlijk Godsvrucht bezitten, maar geen echte, dat wil zeggen wedergeboren, christenen zijn (*2Tm 3:5*). Dat is niet hetzelfde als de algemene afval van het geheel van wat zich christelijk noemt. Afval is niet het verkillen van de liefde van bepaalde personen, of het invoeren van zondige leringen of activiteiten in de gemeente, maar het volledig opgeven van de waarheid van God. Afval is dat de mens God onttroont en zelf op de troon gaat zitten.

De fase waarin alle christenen zullen afvallen, moet nog komen. De afval treedt pas op als de gemeente is opgenomen en er alleen naamchristenen op aarde zijn overgebleven. Wat dan de christenheid heet, valt in haar geheel af. In het geestelijk klimaat dat er dan zal zijn, zal een persoon naar voren komen die de belichaming is van het verzet tegen God. Deze persoon is de samenballing van alle wetteloosheid. Hij wordt “*de mens van de zonde*” en “*de zoon van het verderf*” genoemd.

Over deze mens heeft de zonde absoluut gezag. De zonde heeft onbegrensde en ongeremde beschikking over deze mens. Er is geen enkele verbinding met God of iets wat van God komt. Deze mens heeft zich als een gewillig instrument aan de zonde uitgeleverd, zodat de zonde zich in al zijn afschuwelijkheid in hem kan openbaren.

Een dergelijk mens kan niet anders zijn dan 'de zoon van het verderf'. Zo is ook Judas door de Heer Jezus genoemd (*Jh 17:12*). De naam 'zoon' geeft het karakter aan. Zo lees je bijvoorbeeld over "een zoon van de vrede" (*Lk 10:6*) als iemand die gekenmerkt wordt door vrede, die de vrede als het ware als zijn vader heeft en dat karakter vertoont. 'De zoon van het verderf' vindt zijn oorsprong in het verderf, zijn handelingen worden gekenmerkt door verderf en zijn einde is in het verderf.

V4. Voordat hij echter zijn einde bereikt, zal hij alle geestelijke leiding naar zich toe trekken. De persoon van de antichrist wordt openbaar. Dit is de persoon die in *Daniël 11* wordt aangeduid als "die koning" die "zal handelen naar eigen goeddunken" (*Dn 11:36*). Paulus citeert dat vers hier. Uit dat vers blijkt ook dat de antichrist een Jood is.

In het Nieuwe Testament zie je hem als de afvallige leider van het christendom – hij loochent de Vader en de Zoon – en van het Jodendom – hij loochent dat Jezus de Christus is (*1Jh 2:22-23*). In *Openbaring 13* zie je hem als het beest dat uit de aarde opstijgt (*Op 13:11-18*). De beschrijving toont verbazend veel overeenkomst met Christus als het Lam. De antichrist bootst Hem na, doet alsof hij de Christus is, maar is in alle opzichten de tegenspeler van Christus.

Als hij aan de macht is, zal hij elke vorm van godsdienst verbieden. Daarmee maakt hij de weg vrij voor een ongekend Godslasterlijk optreden. Hij zal alle Joden en naamchristenen verplichten hem als God te vereren (*vgl. Ez 28:2*). Hij neemt daartoe plaats in de tempel van God, dat is de tempel in Jeruzalem, het godsdienstig centrum van de Joden. De antichrist zal er ook voor zorgen dat de dictator van het herstelde Romeinse rijk wordt aanbeden. Daarvoor zal hij

een beeld van die dictator laten maken en in de tempel neerzetten dat kan worden aanbeden (*Op 13:12-15*).

Dat hij in de tempel plaatsneemt, bewijst eens te meer dat de anti-christ een Jood is. De (afvallige) Joden zouden hem anders nooit als christus of messias accepteren en ook nooit toelaten dat hij bezit zou nemen van de tempel van God. De Heer Jezus heeft van hem gezegd dat hij zal komen in zijn eigen naam en dat de Joden hem zullen aannemen (*Jh 5:43*).

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 2:1-4.

Verwerking:

Welke bewijzen heb je in dit stukje dat de dag van de Heer nog niet is gekomen?

2 Thessalonicenzen 2:5-8

De wetteloze

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

*5 Herinnert u zich niet dat ik u dit gezegd heb, toen ik nog bij u was?
6 En nu, u weet wat [hem] tegenhoudt, opdat hij geopenbaard wordt op zijn eigen tijd. 7 Want de verborgenheid van de wetteloosheid werkt al. Alleen Hij Die nu tegenhoudt, [blijft] totdat Hij weggenomen wordt. 8 En dan zal de wetteloze geopenbaard worden, die de Heer <Jezus> zal verteren door de adem van Zijn mond en tenietdoen door de verschijning van Zijn komst; ...*

V5. In de voorgaande verzen heeft Paulus niet veel meer gedaan dan de gelovigen in Thessalonika herinneren aan wat hij hun eerder heeft verteld. Dit onderwerp hoort blijkbaar bij de basisuitrusting van iedere gelovige. Hij zal er niet diep op zijn ingegaan, want hij is maar kort bij hen geweest. Toch wijst hij op wat hij toen heeft gezegd en wil daardoor hun geheugen opfrissen.

Het is ook niet zo, dat Paulus dit onderwerp een keer zo tussen neus en lippen heeft genoemd. Je ziet dat in het Nederlands niet, maar hij zegt dat hij het er herhaaldelijk over heeft gehad. Daardoor ligt er een ondertoon van berisping in. Wel vriendelijk, maar toch. Als ze zouden hebben begrepen wat hij had gezegd, waren de moeilijkheden die ze nu hadden met hun omstandigheden er niet geweest. Door de 'vergeetachtigheid' van de Thessalonicenzen kunnen wij in elk geval nu ook nut hebben van het onderwijs over de toekomst.

V6-7. Dan gaat Paulus verder met zijn onderwijs. Daarbij sluit hij aan op de kennis die hij aanwezig veronderstelt. Ze weten dat de openbaring van de antichrist wordt tegengehouden. Dit tegenhouden gebeurt door een "wat" (vers 6) en een "Hij" (vers 7). Er is 'iets' wat tegenhoudt en 'iemand', een persoon, die tegenhoudt. De vraag

is, waar we bij 'wat' en 'Hij' aan moeten denken, wat ermee wordt bedoeld. Verschillende uitleggers hebben verschillende oplossingen aangedragen. Ik zal je vertellen welke mij het meest aanspreekt en waarom.

"*Wat hem tegenhoudt*", is de gemeente. Paulus heeft verteld dat, zolang de gemeente op aarde is, de dag van de Heer niet aangebroken kan zijn. Hij heeft ook verteld dat, voordat de dag van de Heer aanbreekt, eerst de afval moet komen die samenhangt met het openbaar worden van de antichrist. De aanwezigheid van de gemeente op aarde betekent dat er nog geen algehele loochening van God en Christus is.

"*Hij Die nu tegenhoudt*", is de Heilige Geest. Dat het om de Heilige Geest gaat, is voor mij duidelijk omdat erachter staat "*totdat Hij wordt weggenomen*". Als de gemeente wordt opgenomen, wordt ook de Heilige Geest weggenomen. Zal Hij dan niet meer op aarde aanwezig zijn? Jazeker, maar niet meer op dezelfde manier als toen de gemeente op aarde was. Toen *woonde* Hij in de gemeente. Op de Pinksterdag, bij de uitstorting van de Heilige Geest, is Hij in de gelovigen komen wonen.

Vóór die tijd *werkte* Hij op aarde. Daarover lees je al in de eerste verzen van de Bijbel (*Gn 1:2*). Elk werk van God op aarde gebeurde, en gebeurt nog steeds, door de Heilige Geest. Maar pas nadat de Heer Jezus na het volbrengen van het werk op het kruis naar de hemel is gegaan, is de Geest op aarde komen *wonen* (*Jh 7:39*). Hoe dat is gebeurd, kun je lezen in *Handelingen 2* (*Hd 2:1-4*). Zijn komst op aarde betekende het ontstaan van de gemeente. Zijn woonplaats is de gemeente (*1Ko 3:16; Ef 2:22*). Je ziet hoezeer de gemeente en de Heilige Geest met elkaar verbonden zijn.

Door de aanwezigheid op aarde van zowel de gemeente als de Heilige Geest wordt de volle openbaring van het kwaad nog tegengehouden. Een voorbeeld van dat tegenhouden is het mislukken van spiritistische dingen wanneer er een biddende

gelovige aanwezig is. Wat ook wel gebeurt, is dat een goddeloos of zedeloos gesprek ophoudt als een toegewijde gelovige zich bij de praters voegt, die bij hen ook zo bekend is.

Dit 'tegenhouden' houdt op als de gemeente wordt opgenomen. En als de gemeente wordt opgenomen, kan het niet anders of ook de Heilige Geest verlaat de aarde. De gemeente is Zijn woonplaats tot in eeuwigheid. Een bewijs daarvan vind je in wat de Heer Jezus van de Heilige Geest heeft gezegd, namelijk dat Hij *met, bij en in* de gelovigen zal zijn tot in eeuwigheid (*Jh 14:15-17*). Als de gemeente is opgenomen, woont de Heilige Geest niet meer op aarde. Wat Zijn werk betreft, dat zal dan weer zo zijn als in de tijd voordat de gemeente op aarde was.

De volle openbaring van het kwaad wordt nog tegengehouden, maar "*de verborgenheid van de wetteloosheid werkt al*", die is al aan het werk. Het is voor hen die er blind voor zijn, de ongelovigen, nog een 'verborgenheid'. De ongelovigen werken zelfs massaal mee aan de wetteloosheid. Voor jou hoeft dit geen verborgenheid te zijn. Je mag tot je nemen wat Paulus hier over dit verschijnsel zegt. Dat helaas voor heel wat gelovigen dit toch nog een verborgenheid is, komt doordat zij de Schrift niet lezen. Als je de Schrift wel leest, hoeft de toenemende wetteloosheid je niet te verbazen.

Bij wetteloosheid moet je niet denken aan het overtreden van de wet. Wetteloosheid gaat veel verder. Wetteloosheid is het wezen van de zonde, want "*de zonde is de wetteloosheid*" (*1Jh 3:4*). Het is het volledig negeren van enige vorm van gezag. Is dat niet wat je om je heen waarneemt? Merk je niet dat de mens steeds meer autonoom, onafhankelijk, zelfstandig wil zijn? Hij is steeds minder bereid zich aan gezag te onderwerpen en zeker niet aan Gods gezag.

V8. Dit werk van 'de verborgenheid van de wetteloosheid' gaat door tot de mens van de zonde, de wetteloze, zich volledig kan openbaren. Laat je niet misleiden door stemmen die je willen laten geloven dat de wereld door het evangelie voor Christus zal worden

gewonnen. Dat is een grote dwaling. Je leest hier hoe de toekomst van de wereld er uitziet.

Dat betekent niet dat je het evangelie niet zou moeten brengen. Het is er juist een aansporing toe. Het evangelie is echter op de enkeling gericht, niet op de massa. Zoals gezegd, valt de massa af, keert zich in opstand tegen God en aanbidt de antichrist.

“En dan”, zo begint *vers 8*. Dat wil zeggen: op dit tijdstip en niet eerder. *“En dan zal de wetteloze geopenbaard worden.”* De wetteloosheid, die al in het verborgen werkt, zal op dat moment in een persoon gestalte krijgen. Het is hetzelfde als Johannes schrijft over de vele antichristen, terwijl er toch slechts één dé antichrist is (*1Jh 2:18*). Alles verloopt volgens Gods plan. Daaraan kunnen de satan en zijn demonen niets veranderen. Nee, het is zelfs zo, dat zij tegen wil en dank meewerken aan de uitvoering ervan.

Als de wetteloze eenmaal geopenbaard is, zal een tijd van ongeken- de verschrikking op aarde aanbreken. Over zijn schrikbewind lees je hier niets. Dat kun je lezen in het boek *Openbaring*. Hier lees je kort, en daardoor indrukwekkend, zijn roemloze, vernederende en afschuwelijke einde. Hij komt niet aan zijn einde door het onderspit te delven in een gevecht op leven en dood. De Heer Jezus zal hem persoonlijk verteren door niets anders dan de adem van Zijn mond (*vgl. Js 11:4*). Je mag hierbij ook denken aan Zijn woord, een machts- woord (*Ps 33:6; Op 1:16*).

Stel je voor: Daar heb je de wetteloze mens die zichzelf boven alles verheft en zichzelf God maakt in plaats van aan God onderworpen te zijn. Deze opgezwollen, brallende lasteraar wordt door een een- voudige handeling – maar o, hoe vol kracht! – verteerd. En door Wie? Door de Mens Die Zichzelf eerst op aarde vernederd heeft en gehoorzaam is geworden tot de dood en Die daarna door God is verheerlijkt en aller Heer is geworden. Zijn verschijning, dat wil zeggen als Hij zichtbaar op aarde komt, betekent het einde van de wetteloze.

“Verteren” en “tenietdoen” betekenen niet het einde van zijn bestaan. Deze woorden geven aan dat het is afgelopen met zijn positie en de uitoefening van gezag. In *Openbaring 19* zie je hoe dat zal gaan. Daar wordt de wetteloze “*de valse profeet*” genoemd. Samen met het beest, dat is de dictator van het herstelde Romeinse rijk (het verenigd Europa), wordt hij zonder vorm van proces levend in de poel van vuur geworpen (*Op 19:20*).

Deze twee monsterachtige personen zullen als eersten in de hel zijn. Zij zijn daar ook de enigen tijdens de duizend jaar van vrede die op aarde zullen volgen na hun veroordeling. Als de duizend jaar voorbij zijn, zal vervolgens de duivel erin worden geworpen (*Op 20:10*) en ten slotte alle ongelovigen (*Op 20:11-12,15*).

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 2:5-8.

Verwerking:

Noem situaties waarin blijkt dat de verborgenheid van de wetteloosheid al werkt.

2 Thessalonicenzen 2:9-12

Zij die verloren gaan

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

...; 9 hem, wiens komst naar [de] werking van de satan is met allerlei kracht en tekenen en wonderen van [de] leugen, 10 en met allerlei bedrog van [de] ongerechtigheid voor hen die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet hebben aangenomen om behouden te worden. 11 En daarom zendt God hun een werking van [de] dwaling om de leugen te geloven, 12 opdat allen geoordeeld worden die de waarheid niet hebben geloofd, maar een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid.

V9. In deze verzen vertelt Paulus nog enkele bijzonderheden over de antichrist. De antichrist is niet alleen goddeloos en op zichzelf gericht, hij is ook de grote misleider. Door het laten zien van “*allerlei kracht en tekenen en wonderen*” weet hij allen te misleiden die geen leven uit God hebben.

God geeft deze waarneembare uitingen ook. Je kunt ze zien in het leven van de Heer Jezus en Zijn apostelen en in de eerste gemeente (*Hd 2:22; Rm 15:19; 2Ko 12:12; Hb 2:4*). De antichrist is ook hierin een grote na-aper van de Heer Jezus. De bron waaruit hij zijn vertoningen haalt, is de leugen. Dat wil zeggen dat de satan zijn inspirator is, want de satan is de vader van de leugen (*Jh 8:44*). De satan doet alles om mensen te misleiden.

Het is belangrijk om te bedenken dat wat in die begintijd tot zegen voor de gelovigen is, dient tot onderstreping van het Woord van God. Het Woord van God is dan nog niet compleet. Nu het compleet is, hebben we geen bevestiging meer nodig door tekenen en wonderen.

We leven in de periode van geloof, niet van zien (2Ko 5:7). God vraagt van ieder mens geloof in Zijn Woord. Je weet dat de periode van geloof op zijn einde loopt. We leven in de laatste dagen. De komende afval tekent zich steeds scherper af. Een teken daarvan is de afnemende belangstelling voor Gods Woord. Dat mensen massaal de Nieuwe Bijbelvertaling kopen – ik schrijf dit als die vertaling net is verschenen –, is geen bewijs van een opwekking. Eerder is het een voorzien in de behoefte aan het spirituele. Je kunt hem naast de koran lezen. Het taalgebruik is aangepast aan de eis van de tijd. En welke tijd is dat ook alweer? Juist, de eindtijd.

Kijk maar om je heen. De vraag naar zichtbare en tastbare elementen als een hulp voor de geloofsbeleving neemt hand over hand toe. Christenen, waaronder zelfs echte, gaan steeds meer belang hechten aan vormen en relikwieën. Het plaveit het pad waarlangs ‘kracht en tekenen en wonderen’ de belijdende gemeente kunnen binnenkomen. De geest van de antichrist is hard aan het werk.

Films, waarin zogenaamde goede of witte magie wordt gebruikt om het kwade te overwinnen, worden massaal bekeken. Zulke films worden aan christenen ‘verkocht’ als inspirerend tot het doen van het goede. Wat een misleiding! Het tegengestelde effect wordt bereikt: christenen worden verkocht aan de magie! En laat duidelijk zijn dat er niet zoiets bestaat als goede of witte magie. Magie komt van de leugen.

V10. De satan gebruikt *“allerlei bedrog van de ongerechtigheid”*. Niets is hem te gek. Alles wat zijn doel dient, is bruikbaar. Er is geen spoor-tje oprechtheid aanwezig. Absoluut gewetenloos zal hij mensen manipuleren en met zich meeslepen in het verderf. Dat is zijn doel omdat hij meent daarmee God het meest te treffen. Maar ook hier blijkt dat hij God niet kent.

Zijn bedrog vindt alleen gretig ingang bij *“hen die verloren gaan”*. Dat zijn de mensen voor wie het woord van het kruis dwaasheid is (1Ko 1:18). Het evangelie, de waarheid, wordt hun aangeboden, maar

ze wijzen het als belachelijk van de hand. Er is geen liefde voor de waarheid. Ze willen hun hart er niet voor opendoen, de prediking doet hun niets. Ze *willen* niet behouden worden.

V11. “En daarom”, je kunt ook zeggen ‘op grond daarvan’, zal God ervoor zorgen dat ze de leugen geloven. Je ziet dat ze het aan zichzelf te wijten hebben. Hun houding tegenover de waarheid is er de schuld van dat ze verloren gaan. God wil hen behouden (1Tm 2:4), maar zij willen niet. Hij heeft hen vele malen door Zijn dienaren gesmeekt om zich met Hem te laten verzoenen (2Ko 5:20), maar ze wijzen Hem af, telkens weer. Ze gaan verloren omdat ze het evangelie niet hebben gehoorzaamd (2Th 1:8) en niet hebben aangenomen, zoals de Thessalonicenzen en jij dat wel hebben gedaan (1Th 1:6; 2:13).

Het gaat om mensen aan wie de weg tot behoud is voorgesteld, maar die niet zijn gegaan. Het gaat niet om mensen die het evangelie nog nooit hebben gehoord. Dat betekent dat dit oordeel van verharding vooral over onze westerse wereld komt, waar het woord van het evangelie zo helder heeft geklonken. Hoewel ze nog niet gestorven zijn, zal het te laat zijn om zich nog te bekeren. Ze hebben hun tijd voorbij laten gaan, evenals de farao (Jr 46:17). Het oordeel van verharding treft de heidenen (Rm 1:22-32), treft Israël, met uitzondering van een overblijfsel (Rm 11:25), en treft hier de christenheid na de opname van de gelovigen.

Wat er na de opname van de gemeente als christenheid overblijft, is een Christusloze christenheid. De christenheid bestaat dan uit mensen die hun belijdenis als christen handhaven zonder enige binding met de Christus van God te hebben. Ze zijn een gemakkelijke prooi voor de werking van de dwaling die God dan zal zenden.

Het zal hun dan onmogelijk worden gemaakt zich alsnog te bekeren. Na de opname van de gemeente is er geen gelegenheid meer voor hen die vóór dat moment de waarheid niet hebben geloofd. Voor hen die eens het evangelie hebben gehoord en hebben afgewezen, is

er na de opname van de gemeente geen tweede kans! De waarheid hebben ze niet willen geloven, daarom zullen ze de leugen geloven.

God maakt gebruik van de satan om het oordeel uit te voeren dat Hij heeft vastgesteld. God is vrijmachtig in Zijn gebruik van de satan en zijn demonen. Hij heeft gebruikgemaakt van de satan om Zijn dienaar Job te beproeven. Hij heeft gebruikgemaakt van een leugengeest om Achab te verleiden, om deze in de strijd te laten sneuvelen (1Kn 22:19-23).

V12. De vergelding die God over mensen brengt, houdt nauw verband met de overtreding die is begaan (Ez 14:9). Hebben deze mensen de voorkeur gegeven aan de leugen van de duivel, boven de liefde tot de waarheid? Dan zal God ervoor zorgen dat ze de leugen van de duivel omhelzen tot hun eigen oordeel. De leugen die ze zullen geloven, is de bewering van de antichrist dat hij God is (vers 4). Je ziet hoe vandaag God steeds verder uit de samenleving wordt gebannen en de mens steeds meer centraal komt te staan. Wel, straks zal de bewondering van de mens voor de mens zijn niet terug te draaien voltooiing krijgen als de mens al zijn hulde aan de mens van de zonde brengt.

Dit komt ervan als de waarheid niet wordt geloofd. Het gaat om geloof in de waarheid. Dat is niet een zaak van het verstand, maar van het hart. Daarom las je eerder van 'liefde' voor de waarheid. Liefde is iets van het hart. De waarheid is dan ook geen theoretische, theologische kennis van het hoofd, maar een relatie met een persoon. Die Persoon is de Heer Jezus.

Hij is de waarheid (Jh 14:6). Wil je de waarheid over God weten? Dan leer je die kennen als je je met Hem bezighoudt. Wil je de waarheid weten over wat de mens is? Dan moet je kijken naar Hem. Wat een mens moet zijn voor God, zie je in Hem. Wat de mens als zondaar is, ontbreekt bij Hem volkomen. Elke daad, elk woord, elke gedachte van God wordt in Hem volmaakt zichtbaar en is tevens de toets voor alles wat jij als mens doet, zegt en denkt.

Wie de waarheid niet gelooft, daar geen innerlijke verbinding mee heeft en daar geen liefde voor voelt, legt zijn eigen normen aan. Dat zijn per definitie normen die de zondige mens laten leven zoals hij graag wil. Uit een dergelijk leven blijkt *“een welgevallen ... in de ongerechtigheid”*. Die mens kiest weloverwogen en bewust voor het voldoen aan de verlangens van het eigen ‘ik’. Wat God wil en wat tot eer is van de Heer Jezus, komt niet in hem op. Gods oordeel over hem is rechtvaardig.

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 2:9-12.

Verwerking:

Wat doe jij met wat je hier hebt geleerd over de vreselijke toekomst van de ongelovigen?

2 Thessalonicenzen 2:13-17

Verkiezing en roeping

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

13 Maar wij behoren God altijd te danken voor u, door [de] Heer geliefde broeders, dat God u als eerstelingen heeft verkoren tot behoudenis, in heiliging van [de] Geest en geloof van [de] waarheid, 14 waartoe Hij u door ons evangelie <ook> geroepen heeft, tot verkrijging van [de] heerlijkheid van onze Heer Jezus Christus. 15 Daarom, broeders, staat vast en houdt de inzettingen die u geleerd zijn, hetzij door ons woord, hetzij door onze brief. 16 En moge onze Heer Jezus Christus Zelf, en God onze Vader Die ons heeft liefgehad en ons eeuwige vertroosting en goede hoop door genade heeft gegeven, 17 uw harten vertroosten en [u] versterken in alle goed werk en woord.

Dit gedeelte begint met het woord “maar”. Het geeft aan dat wat volgt in contrast staat met wat hieraan is voorafgegaan. Een korte herhaling daarvan kan geen kwaad, denk ik. In het voorgaande heeft Paulus dwalingen besproken die er zijn over de dag van de Heer. Misleiders zijn met die dwalingen gekomen. In 2 *Thessalonicenzen 1* bemoedigt hij de Thessalonicenzen om uit te zien naar de komst van de Heer en spoort hen aan tot die tijd te lijden voor de Naam van de Heer. In 2 *Thessalonicenzen 2* gaat hij nader op de dwaling in. Hij toont aan dat de dag van de Heer nog niet is gekomen.

In 2 *Thessalonicenzen 1* wijst hij op het karakter van die dag. Hij maakt duidelijk dat de situatie dan het omgekeerde zal zijn van de situatie die ze nu meemaken. In 2 *Thessalonicenzen 2* verklaart hij waarom die dag nog niet gekomen kan zijn en dat is omdat er eerst nog andere gebeurtenissen moeten plaatsvinden. Eerst de antichrist

en dan de afval. Maar ook de antichrist kan pas komen als iets en iemand zijn weggenomen en wel de gemeente en de Heilige Geest. Dan kan het kwaad losbarsten, hoewel ook dan niet meteen in volle hevigheid. De volle omgang van het kwaad zal zich openbaren wanneer de duivel op de aarde wordt geworpen en zijn demonische regering opeist en uitoefent. Dat is ongeveer drieënhalf jaar na de opname van de gemeente. Dan zijn alle remmen van het kwaad los.

Paulus wijst ook op de mensen die achterblijven (*vers 12*). Na de opname van de gelovigen zullen er zeker mensen tot bekering komen. Dat zal gebeuren door de prediking van gelovige Joden. Dat zijn echter niet de mensen van *vers 12*, want dat zijn mensen die bewust geweigerd hebben het evangelie te geloven. Over hen komt een oordeel van verharding. Zij zullen de leugen van de antichrist geloven en in ongeloof met hem omkomen. Er is niet zoiets als een tweede kans.

V13. Als je bedenkt dat je door zulk soort mensen bent omgeven, zou je er wel ontmoedigd door kunnen raken. Misschien denk je in een zwak moment zelfs: 'Zou dit ook mijn lot kunnen zijn?' Nou, Paulus stelt je gerust. Hij noemt de Thessalonicenzen, en jij mag je met hen aangesproken weten, "*door de Heer geliefde broeders*". Dat zeg je niet van mensen die geen liefde tot de waarheid hebben. Dat zeg je wel van hen die de waarheid van harte liefhebben. Wie de waarheid liefheeft, wordt door de Heer geliefd.

Paulus heeft het donkere tafereel geschilderd van het lot dat de antichrist en zijn aanhangers zullen ondergaan als de gelovigen zijn opgenomen. De vervolgers en verdrukkers die de Thessalonicenzen nu nog belagen en vervloeken, zullen in dat lot delen. Het moet hen te midden van al hun lijden weldadig hebben aangedaan te horen dat Paulus God altijd voor hen dankt. Het moet hen ook goed hebben gedaan te horen dat ze door God "*verkoren*" zijn "*tot behoudenis*". Dat maakt een einde aan alle twijfel.

Daar komt nog een bemoediging bij. God heeft hen “als eerstelingen” verkoren. Dat geeft aan dat ze een bijzondere plaats voor God innemen. Als er sprake is van een ‘eersteling’, houdt dat in dat er nog veel meer volgt. Een ‘eersteling’ wijst op een oogst die volgt. Zo zijn de Thessalonicenzen de eersten van een grote oogst van gelovigen die God zal binnenhalen (vgl. *Rm 16:5; 1Ko 16:15*). De gemeente zal pas voltallig zijn wanneer allen die God heeft uitverkoren, gered zullen zijn. Wanneer de laatste ziel wordt toegevoegd, is de gemeente compleet en wordt ze opgenomen. De Thessalonicenzen zijn het begin van dit grote werk van God. In hen ziet God als het ware het geheel van de verlostten. Dat moet een grote vreugde voor het hart van Paulus zijn geweest.

Maar hoe weet Paulus dan dat God hen verkoren heeft? Dat kan hij zeggen op grond van de vruchten die hij in hun leven ziet. En wie door God verkoren is, zal behouden worden. De behoudenis staat hier tegenover het eeuwig verderf (*2Th 1:9*). Het is het veilig op de plaats van bestemming aankomen en de volle rust bereiken.

God heeft Zijn verkiezing waargemaakt door het werk van Zijn Geest in jouw hart en geweten. De Geest heeft je geheiligd, afgezonderd van de wereld om voor God te zijn (vgl. *1Pt 1:2*). Hier zie je Gods kant van het werk in jou. Er is ook een andere kant, jouw kant, en dat is dat je de waarheid hebt geloofd. Je hebt erkend, dat wat God over de zonde en de zondaar zegt, voor jou geldt en je hebt het evangelie aangenomen.

V14. Dat evangelie is de roepstem van God geweest. Daardoor heeft Hij je geroepen en dat heb jij geloofd. Je mag weten dat je zult delen in de heerlijkheid van de Heer Jezus. Dat is even wat! Het is nog niet zover, het is nog even wachten, maar de zaak staat vast. Je zult de heerlijkheid verkrijgen die eigen is aan de Heer Jezus. In zijn volheid gaat dit uit boven het erfdeel in het vrederijk. Je mag hier denken aan de heerlijkheid die de Heer Jezus van de Vader heeft gekregen op grond van Zijn werk op het kruis, waar Hij de Vader heeft ver-

heerlijkt (*Jh 17:4-5*). Die heerlijkheid zal Hij delen met allen die met Hem in het Vaderhuis zullen zijn (*Jh 17:22*). Is dat niet geweldig?

V15. Daarom, als dit voor jou is weggelegd, moet je je niet in de war laten brengen. De vijand zal alles op alles zetten om dit vooruitzicht uit je gedachten weg te nemen. Maar het moet je juist motiveren om vast te staan, dat wil zeggen dat het in gedachten houden van je roeping je geestelijk stabiel maakt. Die vastheid ligt niet in zogenaamde brieven of openbaringen die mensen zogenaamd zouden hebben gehad (*vgl. vers 2*). Die vastheid ligt in het ter harte nemen van het onderwijs van de apostel. Hij herinnert hen aan de inzetten die hij hun heeft geleerd.

Dat heeft hij eerst mondeling gedaan, toen hij bij hen was. Later heeft hij dat door zijn eerste brief aan hen gedaan en ook door deze tweede brief. Als ze die inzetten serieus nemen, als ze erkennen dat ze namens God gegeven zijn omdat Paulus ze van Hem heeft ontvangen (*vgl. Gl 1:12*), zullen ze zich daaraan houden. Dan zullen ze geen prooi worden voor de valse leraren met hun verderfelijke en ongelukkig makende leringen.

Door op schrift te stellen wat hij eerst mondeling heeft meegedeeld, hebben de inzetten een permanent en ook onveranderlijk karakter gekregen. Dat is belangrijk voor ons. We hebben geen nieuwe mondelinge inzetten meer te verwachten. Ieder die met een 'nieuwe' mededeling komt om iets aan de Schrift toe te voegen, kan als een bedrieger worden ontmaskerd. De Schrift is compleet. Je kunt wat dat betreft gerust zijn. Alles wat God je wil laten weten, ligt vast in de Bijbel die je in je handen hebt. Als je daaraan toetst wat iemand je wil laten geloven, loop je niet het risico je vastheid te verliezen.

V16. In de slotwoorden van dit hoofdstuk voegt Paulus er nog iets aan toe. Hij heeft gewezen op het belang van het vasthouden aan de inzetten, dat is de Schrift. Nu wijst hij nog nadrukkelijk op twee Goddelijke Personen. Hij maakt het vasthouden aan de Schrift tot

een zaak van de Heer Jezus en God. Je mag denken aan de liefde die deze beide Goddelijke Personen voor jou hebben. Al Hun liefde gaat naar jou uit. Hun liefde voor jou hebben Zij bewezen toen de Heer Jezus voor jou stierf onder het oordeel van God (*Jh 3:16; Gl 2:20*).

Daardoor heb jij een *“eeuwige vertroosting”* gekregen. Toen je nog onbekeerd was, kwam het moment dat je bang werd voor Gods toorn. Je zag het niet meer zitten. Toen kwam je tot geloof in de Heer Jezus en werd Gods toorn afgewend en je vond troost bij Hen (*Js 12:1*). Ook als gelovige heb je troost van Hen ervaren in allerlei situaties van verdriet en zelfs wanhoop, want God is de *“God van alle vertroosting”* (*2Ko 1:3-4*). Die troost zul je ook in de eeuwigheid ervaren (*vgl. Lk 16:25; Op 7:17*).

Deze beide Goddelijke Personen hebben je ook *“goede hoop”* gegeven. Als je je openstelt voor dwaalleraren, kom je in onzekerheid. Je verliest het zicht op wat God voor je heeft bereid. Daar staat de goede hoop tegenover. Bijbelse hoop is een zekerheid. God is immers *“de God van de hoop”* (*Rm 15:13*). Bij Hem is niets onzeker. Er is sprake van hoop omdat de vervulling in de toekomst ligt en God staat daar garant voor. Als je mag weten dat die vertroosting en hoop je deel zijn, is dat niet iets om je op te beroemen. Het is je deel door Gods *“genade”*. Hem zij daarvoor alle eer!

V17. Paulus sluit af met een wens. Hij wenst dat de Heer Jezus en God de Vader iets doen met de harten van de Thessalonicenzen. Ze mogen dan de liefde van deze Goddelijke Personen kennen en ze mogen ook weten dat ze eeuwigde vertroosting en goede hoop hebben gekregen, maar er is nog wel een weg te gaan. Het is niet de bedoeling dat je met de armen over elkaar gaat zitten wachten op de vervulling van de hoop. Nee, de bedoeling is dat alles, *“alle”*, wat je doet, *“werk”*, en zegt *“woord”*, *“goed”* is, nuttig is, een hulp of een weldaad voor anderen.

Omdat vanuit je hart al je activiteiten voortkomen (*Sp 4:23*), ziet Paulus op tot God en de Heer Jezus, dat Zij jouw hart met het oog

daarop “*vertroosten*” en “*versterken*”. In het volgende hoofdstuk krijg je daarover praktisch onderwijs.

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 2:13-17.

Verwerking:

Wat leer je in deze verzen over verkiezing en roeping?

2 Thessalonicenzen 3:1-5

Bidt voor ons

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

1 Overigens, broeders, bidt voor ons, dat het Woord van de Heer zijn voortgang heeft en verheerlijkt wordt, zoals ook bij u, 2 en dat wij gered worden van de onbehoorlijke en boze mensen. Want de trouw is niet [het deel] van allen; 3 maar de Heer is trouw, Die u zal versterken en bewaren voor de boze. 4 Maar wij vertrouwen van u in [de] Heer, dat u <én> doet én zult doen wat wij bevelen. 5 De Heer nu moge uw harten richten tot de liefde van God en tot de volharding van Christus.

V1. Paulus heeft zijn hoofdthema naar voren gebracht. Nu wil hij nog enkele andere dingen aan de orde stellen. Het zijn aanvullende opmerkingen. Je kunt dat zien aan het inleidende woord “overigens”. Dat betekent niet dat het om minder belangrijke dingen zou gaan. Alsof je de dingen die hij nog wil doorgeven wel een keertje zou kunnen lezen als je daar tijd voor hebt of er zin in hebt. Nee, wat hij nog wil toevoegen, vloeit voort uit de ‘broederband’ die hij met hen heeft.

Het eerste wat hij noemt, is het gebed. Hij vraagt voorbede. Daarmee doet hij een beroep op hun verbondenheid met hem. Toch vraagt hij niet zozeer om gebed voor zichzelf, maar voor de voortgang van “het Woord van de Heer”. Daar gaat het in zijn leven om. Het Woord verandert levens. Als er iets in de wereld aanwezig is waarin God Zich kan verheugen, is dat te danken aan het werk van Zijn Woord. De wereld als geheel ligt “in het boze” (1Jh 5:19). Waar het Woord zijn werk doet en wordt aanvaard, wordt de verbinding met de wereld losgelaten en ontstaat er iets wat aan God verbonden is.

Daar is een overwinning behaald op de macht van de wereld, de zonde en de satan. Daar wordt de macht van het Woord gezien. Elk

geval waar de macht van het Woord zichtbaar wordt in een mensenleven, is dat een verheerlijking van het Woord, een eerbetoon aan het Woord (*Hd 13:48*). "Verheerlijkt" kun je hier opvatten in de zin van 'gekroond'. Het Woord heeft zijn volle loop voleindigd als het in geloof is aangenomen en zijn volle uitwerking in de ontvanger heeft.

De gedachte die in "voortgang" opgesloten ligt, is die van een atleet die over de renbaan snelt om als eerste over de finish te komen (*Ps 147:15*). Die voortgang is toe te passen op gebieden waar het evangelie wordt gebracht en ook op harten waarin het Woord gekomen is. Het Woord is niet statisch, maar dynamisch.

De Thessalonicenzen zijn er het bewijs van. Voor de voortgang van het Woord van de Heer kan Paulus op hen wijzen. Zoals bij hen het Woord voortgang heeft, zo moeten ze ervoor bidden dat het overal zal gebeuren. Hun leven maakt als het ware reclame voor de voortgang van het Woord. Is jouw leven daar ook reclame voor? De boodschap van het evangelie is zo aantrekkelijk als jouw leven er uitziet.

V2. Na zijn vraag om voorbede voor het Woord gaat hij verder met vragen om voorbede voor zichzelf. Hij wil graag bevrijd worden van mensen die de voortgang van het Woord hinderen (*Rm 15:31; 2Tm 4:18*). Die mensen gedragen zich onbehoorlijk, ongepast tegenover het evangelie. Verbaas je daarover maar niet. Het evangelie roept die reactie nou eenmaal op. Mensen die er niet voor willen buigen, voelen zich erdoor in hun positie bedreigd. Daarom vallen ze het aan met onredelijke middelen.

Als ze nuchter zouden nadenken, zouden ze inzien dat het evangelie alleen maar voordeel betekent. Maar dat kunnen ze niet omdat het bij hen van binnen niet deugt. Ze hebben een slechte gezindheid. Ze willen zich niet overgeven aan God en de Heer Jezus.

Als je bezig bent met een werk voor de Heer, zul je tegenstanders op je weg tegenkomen. Je ziet hier dat je ervoor mag bidden dat die tegenstanders hun werk niet zullen kunnen voortzetten. Deze men-

sen zijn tegenstanders van het evangelie omdat ze niet trouw zijn aan het Woord van God. Ze geloven er niet in, erkennen het gezag er niet van. Ze accepteren alleen die gedeelten waar ze het mee eens zijn. Zo werpen ze zich op als beoordelaars van het Woord, maar ze laten zichzelf er niet door beoordelen.

V3. Terwijl ontrouw het kenmerk is van hen die Gods Woord niet serieus nemen, is het kenmerk van de Heer dat Hij altijd trouw is. Op Hem kun je vertrouwen, je kunt van Hem op aan. Hij blijft altijd trouw aan Zichzelf (2Tm 2:13). Aan het einde van de eerste brief staat dat God trouw is (1Th 5:24); hier lees je dat de Heer trouw is. Het maakt niet uit. Beide Goddelijke Personen zijn trouw. Te midden van alle ontrouw is de Heer een machtige vesting. Hij is nog even trouw als toen Hij ons riep (1Ko 1:9). Omdat Hij trouw is, zal Hij ons bewaren (1Th 5:23-24) en Zijn beloften waarmaken (Hb 10:23). "Getrouw" is Zijn Naam (Op 19:11).

Paulus wijst op de trouw van de Heer om je vervolgens te wijzen op wat Hij doet. Hij versterkt en bewaart voor de boze. Hij geeft kracht om tegen de druk stand te houden. Ook staat Hij als een Wachter bij je om de boze bij je vandaan te houden, zodat die je niet zal aantasten (2Tm 4:18; Mt 6:13). Hij geeft om je en zorgt voor je. Van Hem gaat kracht en bescherming uit. Zijn bekwaamheid is net zo groot als Zijn zorg. In Zijn handen ben je veilig en kan geen vijand je benaderen.

V4. Geborgenheid maakt niet zorgeloos. Veiligheid maakt niet werkeloos. Je mag weten dat de Heer je sterkt en bewaart. Tegelijk wordt hier van jou gevraagd de bevelen van Paulus te bewaren, dat wil zeggen dat je Gods Woord gehoorzaamt. Paulus vertrouwt erop dat de Thessalonicenzen aan zijn bevelen gehoorzaam zijn en gehoorzaam zullen blijven. De reden van zijn vertrouwen ligt in het feit dat zij in gemeenschap met de Heer leven. Als jij omgang met de Heer hebt, mogen anderen erop vertrouwen dat jij zult gehoorzamen aan wat Hij in Zijn Woord zegt.

V5. Er is geen mooier motief om te gehoorzamen dan te kijken naar *"de liefde van God"*. Er is geen mooier motief om lijden te verdragen dan te kijken naar *"de volharding van Christus"*. Paulus wenst dat de Heer hun harten daarop richt. Het woord *"richten"* houdt in dat de weg wordt vrijgemaakt van hindernissen, zodat het hart zich ongehinderd op het doel kan concentreren. Van *"de liefde van God"* moeten we ons steeds weer en steeds meer bewust worden. Gods liefde voor ons is onveranderlijk, maar ons bewustzijn daarvan is behoorlijk aan schommelingen onderhevig.

Judas roept in zijn brief de gelovigen op zichzelf in de liefde van God te bewaren (*Jd 1:21*). Dat is dezelfde gedachte als hier. Je mag weten dat de liefde van God in je hart is uitgestort door de Heilige Geest (*Rm 5:5*), maar alleen als je je ermee bezighoudt, als het voor je leeft dat God je liefheeft, is je hart erop gericht. Zo gemakkelijk schuiven omstandigheden of verkeerde daden zich tussen Gods liefde voor jou en jouw bewustzijn daarvan in. Hoe komt het dat je het soms moeilijk vindt om Gods Woord te gehoorzamen? Is dat niet omdat je in dat geval niet aan Gods liefde voor jou denkt?

Als je leeft met in je hart het bewustzijn van Gods liefde voor jou, leef je een gelukkig leven. Dan ben je in Gods tegenwoordigheid. Je ervaart hetzelfde als wat de Heer Jezus altijd heeft ervaren. Is er ooit een moment geweest dat Zijn hart niet was gericht op de liefde van God? Hij was Zich er voortdurend van bewust. Daarom ging Hij in volmaakte rust en vrede Zijn weg, ook al was die nog zo moeilijk. Als jij je de liefde van God voortdurend bewust bent, zul je boven de omstandigheden worden uitgetild.

In situaties van lijden en miskenning omdat je met de Heer Jezus verbonden bent, is het een bemoediging als je hart gericht wordt op *"de volharding van Christus"*. Kijk naar Hem, zoals Hij op aarde Zijn weg ging en kijk naar Hem, zoals Hij nu in de hemel is. Op aarde zie je Hem met Zijn blik gericht op de vreugde die vóór Hem lag. Daarom verdroeg Hij het kruis en verachtte Hij de schande (*Hb 12:2-3*). Hij ging volhardend voort, zonder Zich van de weg van ge-

hoorzaamheid en lijden te laten afbrengen. Neem een voorbeeld aan Hem, aan Zijn leven op aarde.

Ook in de hemel is Hij je voorbeeld van volharding. Denk je niet dat Hij graag een einde zou maken aan alle lijden van de Zijnen? En hoeveel heeft de Vader Hem beloofd als beloning voor Zijn werk. Hij wacht erop dat de Vader Zijn vijanden legt tot een voetbank voor Zijn voeten en dat Hij de beloning voor Zijn werk zal ontvangen (*Hb 10:13*). Als jouw hart gericht wordt op Zijn geduld, zul jij het ook kunnen volhouden.

‘De liefde van God’ en ‘de volharding van Christus’ zijn volkomen vreemd aan de wereld waarin je leeft. De liefde van God wordt afgewezen. Vragen die beginnen met ‘als God liefde is’, zijn vaak de inleiding voor het ter discussie stellen van Gods liefde. Ze zijn meer een ter verantwoording roepen van God. Ook volharding en geduld in beproeving en lijden worden niet geaccepteerd. Er moet direct uitkomst komen. De mens van de wereld wil ogenblikkelijk bevrediging van zijn behoeften.

Als jouw hart gericht is op de liefde van God en de volharding van Christus, zal dat, behalve dat het jezelf gelukkig maakt, ook een getuigenis zijn voor je omgeving. Niet dat het je applaus zal opleveren, maar in jouw leven wordt dan de Heer Jezus zichtbaar. Dat betekent zegen voor je omgeving, zoals het leven van de Heer Jezus zegen betekende voor allen met wie Hij in aanraking kwam.

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 3:1-5.

Verwerking:

Hoe kun jij het verzoek van Paulus om voorbede in jouw leven toepassen?

2 Thessalonicenzen 3:6-10

Ongeregelde wandel

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

6 Maar wij bevelen u, broeders, in [de] Naam van <onze> Heer Jezus Christus, dat u zich onttrekt aan iedere broeder die ongeregeld wandelt, en niet naar de inzetting die zij van ons ontvangen hebben. 7 Want u weet zelf hoe men ons moet navolgen omdat wij ons onder u niet ongeregeld gedragen hebben; 8 wij hebben bij niemand brood voor niets gegeten, maar met arbeid en moeite werkten wij nacht en dag om niemand van u een last op te leggen. 9 Niet dat wij er geen recht toe hebben, maar om onszelf aan u tot voorbeeld te stellen, opdat u ons navolgt. 10 Immers, toen wij bij u waren, hebben wij u dit bevolen: Als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.

V6. Er moet Paulus nog iets van het hart. Het onderwerp dat hij nu aansnijdt, is niet zo vleiend voor de Thessalonicenzen. Toch is het noodzakelijk dat hij hen hierover aanspreekt. Wat is het geval? Onder hen bevinden zich gelovigen die ongeregeld wandelen. Ze lappen de inzettingen van de apostel over het leiden van een normaal christelijk leven aan hun laars. Wat kan daarvan de oorzaak zijn?

Misschien heeft het te maken met zijn onderwijs over de komst van de Heer Jezus, waarnaar ze goed hebben geluisterd. Het kan zijn dat ze daaruit een verkeerde conclusie hebben getrokken. Ze redeneerden mogelijk als volgt: 'Komt de Heer Jezus spoedig? Wel, dan heeft het geen zin om je nog uit te sloven voor je dagelijks onderhoud.' Daarom zijn ze opgehouden met werken en zitten ze met hun armen over elkaar naar de hemel te staren. Hoe het ook zij, in elk geval kan hun houding van werkeloosheid niet rekenen op de instemming van Paulus.

Misschien dachten ze dat ze zeer geestelijk waren. Het aardse had weinig betekenis meer voor hen. Als de Heer kwam, moesten ze toch alles achterlaten. De hemel, dat was het, daar ging het om. Dat klinkt vroom. Toch is het helemaal fout. Paulus noemt hun gedrag "*ongeregeld wandelen*". En dat niet alleen. Hij beveelt de Thessalonicenzen wat hun reactie op dat gedrag moet zijn. Laten ze ook niet denken dat het met dit bevel wel zal loslopen. Hij verbindt er het volle gezag van de Naam van de Heer Jezus aan.

Het is misschien wel even schrikken geweest, toen ze dit zo hoorden. Is het niet liefdeloos om je handen van een broeder af te trekken, je niet meer met hem te bemoeien? Heeft Paulus het zojuist niet over de liefde van God gehad? En dan de manier waarop hij het zegt. Je zou je erdoor onder druk gezet voelen!

Vaak is dat de (menselijke) reactie als er sprake moet zijn van correctie en tucht. En daarover gaat het hier. Hoe kun je iemand vriendelijkheid bewijzen als je daardoor zijn luiheid ondersteunt? Echte liefde tegenover hen die dwalen, is niet hun dwaling ondersteunen, maar in alles trouw blijven aan de Heer Jezus.

Van tucht moet sprake zijn als er kwaad is in de gemeente. Tucht heeft altijd tot doel dat het verkeerde wordt weggedaan en de gemeente weer rein is, zodat de Heer Zich er weer thuis kan voelen. Het kwaad dat in Thessalonika is binnengekomen, betreft enkele broeders die een aanfluiting zijn voor het christelijk getuigenis. Hun wandel is niet zoals van de meeste gelovigen in Thessalonika, van wie juist zo'n goed getuigenis uitgaat.

De 'ongeregelden' zijn bewust ongehoorzaam aan een apostolisch gebod. 'Ongeregeld' is het 'uit de pas lopen' van een soldaat te midden van soldaten die in gelid optrekken. Zo'n soldaat houdt zich niet aan de voorgeschreven opstelling van de slagorde. Hij gedraagt zich asociaal ten opzichte van zijn medesoldaten en is ongehoorzaam aan zijn bevelhebber. Wie in de gemeente ongeregeld wandelt, doet hetzelfde ten aanzien van zijn medegelovigen en de Heer.

Zo iemand moet ertoe worden gebracht zich weer te voegen naar de regels die voor de christen gelden. Want hoewel de christen niet onder de wet is, maar onder de genade, betekent dit niet dat hij kan doen en laten wat hij wil. Wie de Heer liefheeft, zal de geboden van de Heer bewaren (*Jh 14:21*). Als je de Heer liefhebt, zul je je willen onderwerpen aan alles wat Hij zegt. Een christen heeft verplichtingen en verantwoordelijkheidsbesef. Als dat bij iemand ontbreekt, moet dat zo iemand worden bijgebracht.

De methode die Paulus hier voorschrijft, is dat de gemeente zich aan zo iemand onttrekt. Door zich aan hem te onttrekken maakt de gemeente hem duidelijk dat zijn gedrag niet door de beugel kan. In zijn eerste brief aan hen heeft Paulus de gemeente al een algemene vermaning met het oog op de ongeregelden gegeven (*1Th 5:14*). Blijkbaar is daar geen gehoor aan gegeven en moet Paulus hier duidelijker zijn over hoe er met ongeregelden moet worden gehandeld.

‘Onttrekken’ is vermijden, waardoor zo iemand in een geïsoleerde positie terecht komt. Misplaatste gastvrijheid zou ertoe leiden dat hij zijn ongeregelde leven van niet werken kan voortzetten. Zo iemand blijft overigens wel deelnemen aan het avondmaal. Hij is niet een boze die uit het midden moet worden weggedaan (*1Ko 5:13*).

V7. De afwijking van de ongeregelden wordt duidelijk als je hun gedrag vergelijkt met dat van Paulus. Hij heeft zich niet ongeregeld gedragen. Dat hebben ze zelf waargenomen toen hij bij hen was. Hij heeft hun laten zien hoe hij moet worden nagevolgd. Zijn voorbeeld houdt geen verzoek in, maar een bevel. Ze kunnen op precies dezelfde manier handelen als hij heeft laten zien. Ze kunnen zijn gedrag als het ware kopiëren. De Thessalonicenzen hebben geen lijst met voorschriften nodig, ze hebben een voorbeeld voor ogen waarin het is voorgeleefd en uitgeleefd. Paulus zegt niet ‘doe wat ik zeg’ – wat hij als apostel zou kunnen –, maar ‘doe, zoals ik gedaan heb’.

In het heidendom bestaat de gedachte dat heiligen niet werken. Het is even heidens om te denken dat gelovigen die hun baan in de

maatschappij hebben opgezegd om zich met geestelijke dingen bezig te kunnen houden, een hoger soort christenen zouden zijn. Het is een puur praktische aangelegenheid omdat er zoveel te doen is op geestelijk terrein. Iemand mag dat alleen doen als de Heer dat duidelijk maakt. Zulke christenen houden dan ook niet op met werken, maar zullen zich met dubbele ijver aan de taak wijden die de Heer hun heeft opgedragen. Hij zal hun daarvoor het loon geven.

V8. De normale situatie voor de christen is dat hij een baan heeft in de maatschappij om in zijn levensonderhoud te voorzien. Paulus is het grote voorbeeld van hard werken, waarbij hij soms ook bezig is met gewoon handwerk om in zijn onderhoud en dat van zijn metgezellen te voorzien (*Hd 18:3; 20:34*). Hij wil voorkomen dat er ook maar enige verdenking zou ontstaan dat hij op financieel gewin uit is (*1Ko 9:12-19; 4:12*). Hij zoekt niet hun goederen, maar hij zoekt het goede voor hen. Paulus weet overigens ook te waarderen wat gelovigen hem sturen voor zijn levensonderhoud (*Fp 4:14-20*).

V9. Hij weet dat iedere dienaar die door de Heer is uitgezonden, recht heeft op ondersteuning (*1Ko 9:14*). De Heer heeft Zelf gezegd dat de arbeider zijn loon waard is (*Lk 10:7*). Maar niet van ieder recht moet je gebruikmaken. Het zal een oefening moeten zijn in de tegenwoordigheid van de Heer, wanneer je wel en wanneer je niet iets aanneemt. De dienaar zal wat zichzelf betreft, moeten nagaan of hij zich niet laat leiden door hebzucht. Wat de gever betreft, zal de dienaar moeten nagaan of er wordt gegeven op aanwijzing van de Heer en niet om invloed op hem te kunnen uitoefenen. Hij mag zich niet laten manipuleren door geld.

Het motief van Paulus is duidelijk. Hij wil zichzelf tot voorbeeld stellen, zonder dat de helderheid van zijn voorbeeld ook maar enigszins vertroebeld wordt door geld. Je ziet hoezeer Paulus al zijn eigen belangen ondergeschikt maakt aan het welzijn van de gelovigen. Hij stelt zichzelf tot voorbeeld omdat hij weet dat zij in het volgen van hem in werkelijkheid de Heer Jezus volgen (*1Ko 11:1*). En om Zijn eer gaat het hem alleen.

V10. Behalve te wijzen op het *voorbeeld* dat hij heeft gegeven toen hij bij hen was, herinnert hij ook aan een *bevel* dat hij heeft gegeven toen hij bij hen was. Hij citeert het voor de vergeetachtigen: “*Als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.*” Het gaat om iemand die niet *wil* werken. Ieder die *onvrijwillig* werkeloos is, moet zich blijven inzetten om werk te vinden. De prikkel daartoe kan na veel teleurstellende pogingen behoorlijk verdwijnen. Wat ook kan gebeuren, is dat werk wordt aangeboden waaraan een *inkomensvermindering* verbonden is. Het gevaar is dan groot dat dit werk wordt geweigerd.

Als vast komt te staan dat iemand niet *wil* werken, mag zo iemand niet aan eten worden geholpen. Zulke personen zijn gemakkelijk in het misbruik maken van de goedheid van anderen. Ze gaan vaak zelfs zo ver, dat ze vinden dat anderen verplicht zijn hen van eten te voorzien. Wie moreel zo is afgeweken, is echt de weg kwijt. Zijn eigen verantwoordelijkheden wil hij niet nemen, terwijl hij de verantwoordelijkheden van anderen breed uitmeet en dat alleen om er zelf voordeel van te hebben.

Het citaat is duidelijk: Wil je niet werken? Dan ook: Niet eten. Dit is geen bevel voor de ongeregelden. Die trekken zich daar niets van aan en zullen alles eten wat hun wordt voorgezet. Het is een bevel voor de gelovigen, dat ze niet hun goedgeefse hart moeten laten spreken als zo iemand bij hen komt om mee te eten. Als ze hem weigeren, zal hij honger krijgen en aan het werk gaan om zijn honger te stillen (*Sp 16:26*).

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 3:6-10.

Verwerking:

Hoe denk jij dat je omgeving jou kent: als ijverig of als iemand die de kantjes eraf loopt?

2 Thessalonicenzen 3:11-18

De ongeregelden en afscheidsgroet

Neem eerst de bijbeltekst goed in je op:

11 Want wij horen dat sommigen onder u ongeregeld wandelen door niet te werken, maar zich met andere zaken te bemoeien. 12 Zulke [mensen] nu bevelen en vermanen wij in [de] Heer Jezus Christus, dat zij rustig werkend hun eigen brood eten. 13 Maar u, broeders, moet niet moedeloos worden in goeddoen. 14 Maar als iemand ons woord door de brief niet gehoorzaamt, tekent hem en gaat niet met hem om, opdat hij beschaamd wordt; 15 beschouwt hem echter niet als een vijand, maar wijst hem terecht als een broeder. 16 Moge nu de Heer van de vrede Zelf u altijd op elke manier de vrede geven. De Heer zij met u allen. 17 De groet met de hand van mij, Paulus, wat een teken is in elke brief: zó schrijf ik. 18 De genade van onze Heer Jezus Christus zij met u allen. <Amen>.

V11. Dat Paulus op deze kwestie van ‘werken voor de kost’ zo uitvoerig ingaat, komt omdat hij iets heeft gehoord. Er zijn gelovigen in Thessalonika, zo heeft hij telkens weer uit betrouwbare bron vernomen, die niet werken. Zoals je al hebt gezien, zijn zulke gelovigen geen reclame voor het christelijk geloof. Daarvan moeten zij, die zich daaraan schuldig maken, doordrongen worden. Het blijft ook niet bij niet werken. Mensen die niet werken, hebben veel tijd om zich met andere zaken te bemoeien. Wie niet bezig is op de manier die de Heer wil, zal op een verkeerde manier bezig zijn.

Zulke gelovigen zijn een plaag voor de gemeente. Zelf doen ze niets en als ze wat doen, is dat anderen van hun werk houden. Ze steken hun neus in zaken die hen niets aangaan. Bemoeizucht is een kwalijke zaak, waartegen ook elders in de Schrift wordt gewaarschuwd (1Tm 5:13; 1Pt 4:15). Als je zulke mensen op bezoek krijgt, krijg je ze moeilijk weer weg. Ze roven je tijd en energie en

verwachten ook nog dat je hen uitnodigt te blijven eten. Zijn ze eindelijk weer vertrokken, dan kun jij twee keer zo hard aan het werk om de opgelopen achterstand in te halen.

V12. Dan richt Paulus zich tot de ongeregelden. Hij heeft voor hen een bevel en een vermaning “in de Heer Jezus Christus”. Door zijn bevel en zijn vermaning zo te brengen plaatst hij zich niet boven hen, maar naast hen. Hij erkent hen als broeders ‘in de Heer Jezus Christus’. Voor zijn bevel en zijn vermaning is dat zijn uitgangspunt. Daardoor klinkt zijn opdracht aan hen niet eisend, maar liefdevol en tevens vol kracht.

Hij draagt hun op hun eigen brood te eten, dat wil zeggen voor hun eigen levensonderhoud te zorgen, in plaats van het brood van een ander te eten. Dat is het omgekeerde van *vers 10*. Hij zegt erbij “*dat zij rustig werkend*” bezig moeten zijn. Een christen is niet rusteloos, jachtig, op zoek naar steeds meer. Als iemand een ‘workaholic’ – dat is iemand die verslaafd is aan werken – genoemd wordt, is dat ook geen reclame. Het leven van een christen straalt rust uit, terwijl er toch grote activiteit is. Er is een geordend leven vol zingeving dat in schrill contrast staat met de doelloosheid van de ongeregelden.

V13. Paulus richt zich weer tot de hele gemeente, maar vooral tot de geregelden. Het gevaar is aanwezig op te houden met goeddoen. Je hebt geïnvesteerd, je hebt gemeend te moeten helpen. Een tijdje later zie je dat de nietsnut je goedheid heeft misbruikt. Dat heb ik zelf ook een keer meegemaakt. Je zegt dan bij jezelf: ‘Dat zal me geen tweede keer overkomen.’ Dan zegt Paulus hier: ‘Niet moedeeloos worden in goeddoen. Gewoon doorgaan met goeddoen, maar dan aan hen die het echt nodig hebben.’ Het is best mogelijk dat je je nog een keer vergist, maar ook dan blijft dit woord staan: doorgaan met goeddoen.

V14. Mocht het zo zijn dat er iemand is die zich nog niets aantrekt van wat Paulus zegt, dan moet hij ‘getekend’ worden. Deze maatregel houdt in dat openlijk in de gemeente wordt bekendgemaakt

waarin de betreffende persoon hardnekkig weigert zich te voegen naar de regels van het normale christelijke leven. De maatregel geldt trouwens niet alleen in het geval van niet willen werken, maar ook voor alles wat consequent de christelijke wandel en daarmee het getuigenis van de gemeente schaadt. De maatregel betekent dat alle sociale contacten met de betreffende persoon worden verbroken. Hij die zich 'apart', tegendraads, gedraagt, krijgt een 'status aparte'.

'Tekenen' is het geven van een persoonlijk kenmerk, waardoor identificatie mogelijk is. Het is als het ware een stempel op iemand zetten. Zo iemand mag niet langer de zegenrijke gemeenschap van zijn broeders en zusters voelen. Door hem in een isolement te brengen moet hij het verkeerde van zijn gedrag gaan voelen. Hij hoort niet bij de wereld en de gelovigen gaan niet met hem om. De bedoeling van de tuchtmaatregel is dat hij "*beschaamd wordt*" en dat er een verandering van instelling van hart plaatsvindt.

V15. De normale broederlijke omgang is niet meer mogelijk en is sterk bekoeld. Hij mag echter niet als een vijand worden beschouwd (vgl. Mt 18:17). Hij is geen 'boze'. De tucht die over een boze moet worden uitgeoefend, gaat veel verder. Als er sprake is van een boze, gaat het over iemand van wie je je moet afvragen of het wel een broeder is. Dat is hier niet geval, want hij moet worden terechtgewezen "*als een broeder*". In het geval van een boze is er niets meer terecht te wijzen. Alle pogingen om hem te winnen zijn op niets uitgelopen. Er blijft niet anders over dan hem buiten te sluiten (1Ko 5:13).

Je kunt het verschil tussen deze tuchtmaatregelen van de gemeente vergelijken met wat er in een gezin kan gebeuren met een kind dat ongezeglijk is. De ernstigste tuchtmaatregel is dat een kind de toegang tot het huis wordt ontzegd. Dat zal niet snel gebeuren. De ouders zullen heel wat andere maatregelen hebben genomen, voordat ze daartoe overgaan.

Als een kind ongezeglijk is, zal er eerst gepraat worden. Blijkt het kind in zijn ongezeglijkheid te volharden en zoekt het voortdurend

ruzie of weigert het zich aan te passen, dan kan het bijvoorbeeld apart gezet worden. Die maatregel heeft alleen effect als de overige gezinsleden dezelfde houding aannemen als de ouders. Tevens zal er voortdurend gebed zijn, of de Heer het kind het gemis aan het familiecontact wil laten voelen en het daardoor tot inkeer komt.

Iemand die getekend moet worden, kan wel blijven deelnemen aan het avondmaal. Hij hoort bij de gemeente en mag daaraan uitdrukking geven door het breken van het brood, maar voor het overige staat hij 'droog'. En als er contacten zijn, moeten de gelovigen die gelegenheid gebruiken om hem terecht te wijzen. Het is wel van belang dat we in elke uitoefening van tucht ons bewust zijn dat we zelf ook dikwijls falen. Vermaning mag nooit hooghartig gebeuren.

V16. Na de vermaning richt Paulus de blik op *"de Heer van de vrede"* (Rm 15:33; Fp 4:9). Dat is dringend nodig omdat bij het uitoefenen van tucht soms gevoelens van onvrede kunnen opkomen. Het kan onvrede zijn over de tuchtmaatregel, of onvrede over de manier waarop ermee wordt omgegaan. Paulus wenst hun toe dat zij de vrede van de Heer, van Hem persoonlijk, mogen ervaren. Dat maakt zijn wens, die eigenlijk een gebed is, tot meer dan een gevoel. Het wordt het beleven van gemeenschap met de Heer. Als het van ons zou afhangen, zou er heel wat onvrede zijn. Het is daarom zo belangrijk op Hem te zien Die regeert en vrede kan bewerken. Hij is de grote Vredevorst.

Hij kan ervoor zorgen dat de vrede bewaard blijft als de zonde zich doet gelden in de gemeente. Hij zal dan geven dat er op de juiste manier mee gehandeld wordt. Dat gebeurt alleen als allen zich op Hem richten voor alles wat zich in de gemeente voordoet. Hij is ook de Heer van de vrede op alle andere terreinen van het leven die buiten de gemeente liggen. Hij is in staat *"altijd"* en *"op elke manier"* de vrede te geven. 'Altijd' is ononderbroken, voortdurend. 'Op elke manier' sluit uit dat er ook maar op enige manier paniek zou kunnen ontstaan. Zijn vrede is ononderbroken met het oog op tijd en onverbrekelijk met het oog op omstandigheden.

In welke situatie jij je ook bevindt, de Heer is in staat jou vrede te geven. Het is de kalmte van het hart dat op God vertrouwt en daardoor boven de omstandigheden wordt uitgetild. Het woord voor 'vrede' is de wens dat het de hele mens, dat is naar geest, ziel en lichaam, goed zal gaan. Het is geen wens of gebed om bevrijding van de beproeving, maar om vrede in de beproeving.

Hij wenst hun allen de nabijheid van de Heer toe. Dat sluit ook de ongeregeld wandelende broeder in. Op het moment dat Paulus dit schrijft, heeft hij zelf nog maar kortgeleden de nabijheid van de Heer ervaren toen hij het ook niet gemakkelijk had (*Hd 18:10*). De Heer zegt het Zelf ook tegen jou, heel persoonlijk: "*En zie, Ik ben met u*" (*Mt 28:20*).

V17. Omdat de Thessalonicenzen door een brief verontrust waren die zogenaamd door Paulus was geschreven (*2Th 2:2*), legt hij er de nadruk op dat de brief die ze nu lezen, echt van hem komt. Hierover mogen ze niet de minste twijfel hebben. Meestal dicteerde Paulus zijn brieven (*Rm 16:22*). Als hij zelf een brief schrijft, vermeldt hij dat (*Gl 6:11; Fm 1:19*), wat erop wijst dat dit een uitzondering is. Onder gedicteerde brieven plaatst hij zijn 'handtekening' door het eigenhandig schrijven van enkele slotregels. Dat sluit bij de ontvangers elke twijfel uit (*vgl. 1Ko 16:21; Ko 4:18*). Ze kunnen aan zijn handschrift zien dat de brief van hem is.

V18. Hij besluit met hun allen "*de genade van onze Heer Jezus*" toe te wensen. Weer is dit een wens die hij voor "*allen*" uitspreekt. Deze afscheidsgroet is ook van toepassing op de ongeregelden. Hij wil niemand de genade van God onthouden. Allen hebben die genade nodig. Jij ook. Het is prachtig dat voor elkaar te bidden.

Lees nog eens 2 Thessalonicenzen 3:12-18.

Verwerking:

Waaruit blijkt de zorg van Paulus voor de trouwe gelovigen en waaruit blijkt zijn zorg voor de ongeregelden?

Andere publicaties

Op de website www.oudesporen.nl staan onder het menu 'Artikelen' en het submenu 'Auteurs -> Ger de Koning' de volgende commentaren en publicaties:

1. De serie 'Toegelicht en toegepast', een commentaarreeks van de bijbelboeken van het Oude Testament.
2. De 'Zie-serie', een commentaarreeks van de vier Evangelieën en *Handelingen*.
3. De 'Rotsvast-serie', een commentaarreeks met een verklaring van de nieuwtestamentische bijbelboeken vanaf de *brief aan de Romeinen* tot en met *Openbaring*. Deze serie heeft tot doel hen die jong zijn in het geloof te helpen bij het lezen en leren begrijpen van Gods Woord.
4. Publicaties over diverse onderwerpen.

Van diverse Nederlandse publicaties zijn vertalingen in andere talen beschikbaar.

Alle commentaren en publicaties zijn vrij te downloaden als pdf bestand en als e-book.

Als er een ISBN wordt vermeld, is de publicatie ook in boekvorm te bestellen. Dat kan door op het betreffende ISBN te klikken. Voor een Nederlandse publicatie verschijnt www.uitgeverijdaniel.nl. Deze publicatie kan ook via de christelijke boekhandel worden besteld. Voor een in het Duits vertaalde publicatie met een ISBN verschijnt de Duitse website www.daniel-verlag.de.

De Nederlandse commentaren en een aantal in het Duits en Engels vertaalde commentaren staan ook op www.kingcomments.com. Bijbelboeken en verzen kunnen eenvoudig en snel worden benaderd. De commentaren kunnen worden gelezen op elk beeldscherm, van pc tot smartphone. Meer info staat onder 'Informatie' op de site. Het is raadzaam die eerst te lezen.

